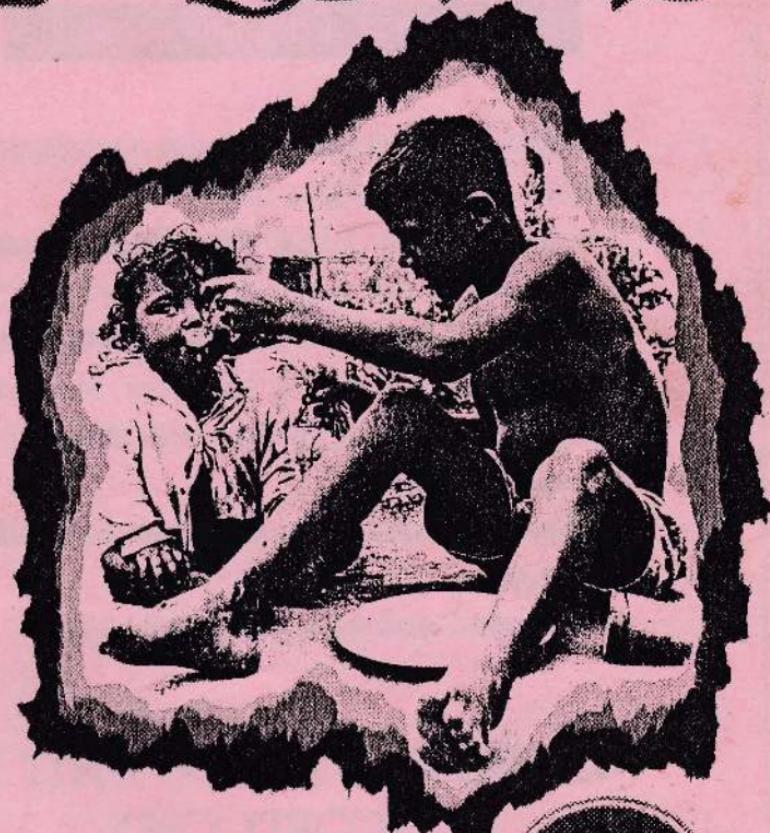

கனக நூலாக்கம் பதினாறாம் தேவையிலிருந்து இருப்

நங்காவது பரிமானம்

NANKAVATHU PARIMANAM

ART & LITERARY QUARTERLY PUBLISHED IN CANADA

ஜனவரி

1994 JANUARY

பொறிநுட்பம்

PORINUDRAM

வாகனங்கள் திருத்தம் நிலையம்

- * பேற்றோல், செல் வாகனங்களுக்கான சகலவிதமான இயந்திர, மின்சார திருத்த வேலைகள்
- * வாகனங்களுக்கான அத்தாட்சியநிறுங்கள் வழங்குதல் (Vehicle Inspected & Certified)
- * கொம்பியூட்டர் செதியு னான் திருத்த வேலைகள்
- * Alternators & Starting Motors rebuilt செய்யப்பட்டு நியாயமான விலையில் விற்பனை செய்தல்
- * இறக்குமதி செய்யப்பட்ட, உள்ளூர் வாகனங்களின் விசே நிழைத்துவம்
- * பழை கார்கள் வாங்குதல், விற்பனை செய்தல்

**435 BOWES ROAD, UNIT 5
 CONCORD, ONT.
 L4K 4A4**

Tel: (416) 738 8360

(KEELE & HWY 7)

நான்காவது

பரிமாணம்

நூலாக

க. தவம்

உள்ளே

ஜெவரி

1994

JANUARY

கி. பி. அரவிந்தன்
சக்கரவர்த்தி
மாயவன்
ஸுக்கவி
கலைதாசன்
செ. குணரத்தினம்
மீரா சுர்மண்யம்
இளைய அப்துல்லா
ராஜேஸ்வரி பாலா
சோலைக்கிளி

நான்காவது பரிமாணம் உங்கள் ஆக்கங்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் தரமறிந்து பிரகரிக்கும். அனுப்பிவையுங்கள். உங்கள் பெயர். முகவரி, தொலைபேசி இலக் கம் என் பவர் றையும் அறியத்தாருங்கள். அநாமதேய ஆக்கங்களுக்கு நா. ப. இடமளிக்கமாட்டாது.

Nankavathu
PARIMANAM
1565 Jane St
P.O. Box 34515
Toronto, Ontario
Canada M9N 1R0

Fax : (416) 249 3516

கலை என்பது சந்தேகத் துக்கு இடமில்லா யதார்த்தமாகும். மாறிக்கொண்டிருக்கும் மனித வாழ்வின், மாறாத மூலகங்கள் கலை இலக்கியங்களே. இவை காலத்தை வென்று, நிற்தமான உண்மையில் தடம் பதித்து, நிலைத்து வழு வல்லவை; நித்திய அழகுடன், கர்மமான அறிவும், இயற்கைக்கே உ. ரித்தான் பினி தீர்க்கும் வழுவும் உடையவை; உகியை இருப்பினதும் மாறுத் உணர்வினதும் அடியும் உண்மையைக் கொண்டவை.

கலை ஒரு வனது அநு பவங் களின், வெளிப்பாடுகளாக வந்து பிறக்கின்ற கலை இலக்கியங்களில் உண்மை பொதிந்திருக்கும். இந்த உண்மைத்துவம், வாசகத்திடத்து அல்லது இரசிகனிடத்து விளைவிக்கும் தாக்கத்தின் வாயிலாக, முழுச் சமூகத்திலும் பாரிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு சமூக மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுக்கும் வகையில், சமூகத் தளத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவல்ல சிருஷ்டிகள் தான் நல்ல கலை இலக்கியங்களாகும்.

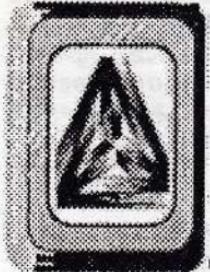
கலை கலைக்காக என்ற அழியற் கொடும் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக ஒழித்து, இன்று ஒரை அடங்கிப் போய்விட்டது. அதேவேளை நல்ல கலை இலக்கியங்களின் கலமும் முடிவுக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றது' என்றவாறான புதிய கருத்து ஒன்றும் இப்போது காற்றுவாக்கில் அடிப்படத் துவங்கியிருக்கின்றது. 'போலிக் கலை இலக்கிய உற்பத்திகள்' மக்கள் இலக்கியங்களாக மார்ச் மாயங்கள் புரிந்து, புகழ் பெறுகின்றன; விலை போகின்றன; பரிக்கள் - பார்த்துக்களைத் தேடிக் கொள்கின்றன. இதனால் உண்ணத் திலக்கியங்கள், புராதன பொக் கிடக் கலஞ் சியங் களிலும் நூதனசாலைகளிலும் தேடுவாற்றுக் கிட்டது, தூசியும் ஓட்டறையும் படிந்து, சிலந்தி வளைபின்னவும், பூசிகள் தின்னவும் தான் யான்படும் நிலைமை ஒன்று உருவாகி வருகின்றது.

மனித நாகரிகம் காலாகாலமாக இட்டுச் செல்லும் நிற்தரப் பதிவுகள், நல்ல கலை இலக்கியங்கள்வை? இவற்றிற்கு இப்படி ஒரு நெருக்கடி ஏற்படலாமா? சரித்திரங்கள் கலை இலக்கியங்களைப் பிறப்பித்ததாகச் சரித்திரும் இல்லையே! கலை இலக்கியங்களில் இருந்துதானே சரித்திரங்கள் எழுதப்பட்டன!

இவ்வாறான சமூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நல்ல கலை இலக்கியங்கள், சமூகத்தில் தகுந்த வரவேற்றப்பெற்ற தவறுவதற்கு, சிருஷ்டியாளன் காரணமா? - கலைஞர் காரணமா? என்று குடுமிப்பிடிச் சண்மையில் சுபூதுவு, முட்டையா கோழியா? - கோழியா முட்டையா? என்ற முடிவற்ற விசார விளையும் போலாகிவிடும். ஆகையால், அதனை விடுத்து -

நல்ல கலை இலக்கியங்கள் அந்தியாப்படுத்தலைத் தடுப்பதற்கான வழிவகைகளையிட்டு, கலை இலக்கியங்களில் சுபூது கொண்ட சகலமும் இப்போதே ஒரு கணம் சிற்றிக்க முன்வர வேண்டும். இல்லையேல், சாமானிய, வில்லறைச் சூக்குக்குக்குள் இருந்துதான் பின் ஒருகால், எங்கள் சரித்திரும் தேவன்டி எடுக்கப்பா... வேண்டிவரும்!

கலைகளில் வரும் மூச்சள், அம்பவங்கள் யாவும் கற்பனையே. படன்பட்கள் அனைத்தும் நான்காவது பரிமாணத்தின் கருத்தைத்தான் பிரதிபாரிக்கின்றது என்பதற்கில்லை.

பாரிலிலிடுந்து

மதீ

நகரம்
குறண்டிப்போய்

ஓயுங்குபடுத்தும்
ஒளிகள்
நனநந்தபடி..

ஓஸியலிஞ்சுகம்
புகார்
நீர்மை
பேர்வையாகி.

உகம்பும் காற்றில்
இலையதிர்க்கும்
மரங்கள்.
பரித்விக்கும் எனைப்போல்.

வானம் பூமியடி
புணரும் தருணம்
விந்தென பொழிந்து
வழிந்து, கசிந்து...

நனையாத ஆடையுள்
தென்படும் மனிதர்
அழகுறுமோ
மனைநாள்
இவர்க்கு?

என் அடிபியந்த
சப்யத்துன்
ஏறிவரும் சுறும்
சனசனப்பாய்.
நாசமாய்ப்போன மனைம்.
கானல் நீர் தேடி
பாலையான நான்.

குதித்தோடும்
மனைநாள் ஊரில்
வெறுங்கால்
வெறுமேல்
சில்லிட் பூக்கும்
நிலம்.

கி. பி. அரவிந்தன்

ஜூன் '94 - பாரில்

கன்னவிலிருந்து

மோசு

சுக்கரவர்க்கி

பணிக்காற்று

விசிலி அடித்தது.

கண்ணைடு ஜன்னலில்

பணித்துக்கள்கள் வேகமாய் வந்து

மேற்கிழற்று.. மறுகணம் உங்னைம் தாங்காது
ஒருநி நீராய் வடத்திழற்று.

இது வேடக்கணையா? இல்லையேல்
எதுவேனும் தத்துவக் குழியிடா?

க்ளவம் மிதந்து திமிரில் ஆடலாம்;
விகாரம் கொண்டு கொடும் பண்ணையாம்.
ஆயினும் கூட கர்வம், திமிர், விகாரம்
இவைகளுக்கெல்லாம் அப்பால் உள்ள மகா
ஈக்ஸிபில் விழுதுவால் சுகலமும் உருகும்; அப்பால்;
அழிந்து மறுபடி சொந்த உருவம் கொன்றும்!

பனி கொட்டலும் - கொட்டிய பனி
கொடும் கொள்ளலும் - அப்பிழுவம் உங்னைம்
யட்டு உருகுவம் வேடக்கணையா? இல்லையேல்
எதுவேனும் தத்துவக் குழியிடா?

“சொல்லு: என்ட பிரச்சினைக்கு ஒரு
முடிவு சொல்லு... பனில்... உன்னால் முடியும். நீ
கைத எழுதுறவுன். கதையில் எவ்வளவேவா
பிரச்சினைக்கு நீ லேசா முடிவு எடுக்கிறாய்.
உன்னை நம்பித்தான் வந்திருக்கிறன். உன்னால்
முடியும். என்ற வழக்கைக்கு ஒரு முடிவு
சொல்லு...”

கண்ணைடு ஜன்னலில் இருந்த என்
பார்வையைத் திருப்பி தொயாமணைய் பற்றிதேன்.
அவன் பார்வை வெறித்துக்கிடிந்தது. நினைகுற்றி
என்னையை அவை வெறித்தன...

“ஒவிபணைத்த கண்ணையைய் வா.. வா..

உருதிகொண்ட நூஞ்சினாய் வா.. வா.. வா..”

தொயாமணின் அப்பா இவையைப் பற்றித்து
எப்போதேனும் இயாப்புப் பாடியிருக்கக் கூடும்.

நைகபிடித் து கனுதாவனைப் பின்னையார்

கோலிலியுக்கோ - கனுவாஞ்சிக்குடி கனடத்
தெருவுக்கோ அனுமத்துப்போய் வேடக்கை
காட்டியிருக்கலாம்.

‘அன்னா யோசுது பழநு.. அதான் கப்பங்’

‘தடியக்குங்கி, அங்க தூரத்தில் ஆரு
ப்ரோட்டுப் போட்டது?’

‘உ ஹாம்... அது தண்ணையில் ஒடுது.
நீராளிக் கப்பங் அது.’

‘அது எங்க போகுது?’

‘சிங்கப்பூருக்கு.’

சின் ஏக் காலத் தில் அப்பனும்
ஸிஸ்னையைய் ஊர்க் காட்டுக்கையில் நின்று
பேசியிருக்கக்கூடும்.

நெஞ்சம். நிறைந்த கனுவக்கோடு
தூரத்து நிலைவைக் காட்டிச் சோறு
கொடுத்திருக்கக் கூடும். இவன் அம்மா.

இந்த ஓரியிழந்த கண்களையும் உறுதி
இழந்த நெஞ்சினையைம் இவன் அப்பாவோ
அம்மையோ பார்க்கக் கூடுமாயின், அவர்களால்
என்ன பேசுத் தோன்றும்!

‘என் ஏ மன் னான் கட்டிய
போசிக்கிறையை எனக்கொரு முடிவு சொல்லு.
ஒரு புத்தின்வியன் உன்னால் முடிவு சொல்ல
வாதோ..?’

தொயாமன் பார்வையை மாற்றாது
அப்படியே வெறித்துக்கொண்டு என்னை

விட்டினான். விழி ஒரங்களைச் சுற்றியிருந்த கறுப்பு அரை வளையங்கள் மாத்திரம் அகற்றும், சிலசமயம் கருங்கியும் கொண்டன. “உண்ணோட வழக்கை நீயாக உருவாக்கின பிரசினை. நீதான் முடிவு எடுக்கவேணும். நல்லதா இருந்தால் வாலேற்கவும் கெட்டதா இருந்தால் மறுக்கவாம்தான் என்னை முடியும்.”

சீதாராமன் இனமகளை இறுக மூடிக் கொண்டான். நான் சொன்னதைக் கிருத்தனோ இல்லையோ, என்னால் உணர்ந்து கொள்ள இயலவில்லை.

மொனித்திருந்தான்!

மொனம் மிக அரகான, அர்த்தமான, அந்தமான மொழி! ஆயினும் எந்த ஒரு பொழுதிலும் மொனம் பிரசினைகளை தீர்த்தலில்லை. தீர்க்கப் போவதும் இல்லை.

மொனம் தொற்றது.

நேரம் மெதுவாய் ஊர்ந்து முன்னேற்று...

இறு அசைவுகட இல்லாது ஜடமாய் இருந்தான்.

வழக்கையில் விழுகின்ற அடிகளின் வனி, மனிதனைப் பேசுமுடியாதபடிக்கு இறுக்குமோ? அசைய முடியாதபடிக்கு ஆளிகளை நெஞ்சில் அறையுமோ?

“சீதா...”

...

“சீதா...”

“... ஆங்...”

முன்கலாக அடித்தொண்ணைக்குள் சுத்தம் அசைந்தது... இனம் மூடியோன் கிடந்தது.

“கன் னணத் திற... கன் னணத் திறந்து என்னப்பாரு!”

“வேணாம் நான் கன் திறக்கவேணாம். சகம் இல்லாத வாழ்க்கைய என்னால் அனுபவிக்க முடியாது. ஜம் கோயிங் நு னை...”

கன்னைந்த திறந்க மறுத்தான்.

“பயிற்தியம் உள்ளது. செத்திட்டால்... பிரசினைக்கு முடிவு அதுதானா? வழ வேணும் இன்பமோ துப்பமோ அனுபவிக்க வேணும். அதுதான் வழக்கை.”

கன்களைத் திறந்தான். கன்கள்

விவந்து கிடந்தன. பார்வை நிலத்தை நோக்கிற்று. இது கால் பெரி விரலை, வலக்கால் குதியால் பிதித்தான். பெல்லியாந்திர படலம், விழியாந்திர வினாடிகள் கடந்து போக, தீரண்ட நீர் விழியின் ஷீ ஓமாய் சேர்ந்தது. விழிப் படலத்தின் கொள் அளவு காணாததான் நீர் வெளித்தன்மைய்ப்பட்டது.

அன் அழுவது வீர்மா?

இவன் வீரன் இல்லையா?

வீரன் என்பவன் யார்?

இறுகிய மனதுடன் ஸ்பீசைதும் கல்லாக இருப்பனே, அவனா? இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் - வெற்பிலும் நோல்விலும் - நல்விலும் கெட்டிலும் இறுகிய மனதுடன் கல்லாக இருப்பனே, அவனா வீரன்? ஆமெனில் இன்பத்தில் மகிழ்வலஞும் கெட்டில் கவலை கொள்பவலும் யார் அவன் ஒரு காசரி மனிதன்! உணர்சிகளுக்கு கட்டுப்பட்ட சாசரி மனிதன்! வீரனாய் இருப்பதைவிட, மனிதனாய் வழாவே உணர்வ சொல்லத் தந்திருக்கின்றது.

சீதாராமன் உணர்சிகளுக்குக் கட்டுப்பட்ட சாசரி மனிதன் அவனால் அழுவம் சிரிக்கவுமே முடிகின்றது.. இங்கு மொனம் என்பது தற்காலிகமாய் தப்பித்தலுக்கு மாத்திரமே பயன்படுகின்ற மொழி! ஜடமாய் அசையாது இருந்தல் கூட நிற்காலம் முடியாதது... அது வீரனால் கூட முடியாதது. தவசிகளால் முடியக்கூடியது. இங்கு தவசிகள் கிடையாது. வீர்கள் கிடையாது. மனிதர்கள். சாசரி மனிதர்கள்... கலகரும் அப்படியே..!

“எது வழக்கை, எங்கேயோ குடிச்கப் போட்டு விடியச் சமாம் ரெண்டு மனிக்கு என்னோ ஒரு ஆம்புளையோ வாற பொஞ்சானியோ எப்பட வழ முடியும், சொல்லு யாப்பம்?”

சம்ரந்திக்கும் பலிப்புவை கன்னையிட ஜன்னல் விழியாய் பார்த்துக் கொண்டே தீதாராமன் கேட்டான். அவன் பார்வை வேறு திஶையில்... அவன் முகத்தை சுங்கம் இன்றி பார்க்க முடிந்தது.

என் உதட்னைக்காட்டிலும் கருணமையாய் இருந்தன அவன் உதடுகள். அதிகமாய் புகைக்கிள்ளைனோ? இது காலில் துவாரம் மட்டும் கறுப்பு நிற்கிறதீ ஏதோ வடு மாநிரி காணப்பட்டது. கடுக்களைக் காணவில்லை.

தலை முடியில் இடைவெளிகள் அதிகம்

தெரிந்தது.. நான் கூட ஏகமாய் பரவிக் கிடந்தது.. முப்பது வயதுக்குள் முதுமையா?

இது முதுமையா? இல்லை, இது வெய்ல்!

"கொல்லுடோப்பா.. எப்படி வழு ஏறும்?"

என் வைப் பார்த்ததை தவிர்க்க விரும்பிற்குள் போதும். கொட்டும் பனியை தொடர்ந்து வெறித்தான்.

"என் முடியாது? முடியும்! முடியிது! அந்த வகையான கலாசாரம், பண்பாடுகளைக் கொண்ட சன்தால அப்படி வழு முடியும். வாழுதுகள்.. அதுக்கோட வாழ்க்கை அப்படித்தான்!"

"எனக்கு பிடிக்கையில்லை... என்ன பண்பாடும், கலாசாரமும்?"

"அதெப்படி; நீ அப்படிக் கொல்ல ஏறும்?" என் குரலை இறுக்க, முகமும் இறுகிக் கொண்டது.. என் ஆத்திரம் அவனால் உணர்ய்டது.. நிலையின் என்னை நோக்கினான். என்னை பார்த்த வண்ணமே தரை பார்த்து மௌனித்தான்.

"உங்ர அம்மா அப்பாவோ இல்லாட்டி சொந்தக்காரன்களோ பார்த்துக் கட்டிலவைச்சு கல்யாணமா இது? நீயாகக் கட்டிக் கொண்டது. யானை சேந்த அன்றி தன் தலையிலையே போடுமாமே.. அது மதிரி நீயும் போட்டுட்டாய்.. இப்பட சேலு நாறுது.. நாறுது என்றால் எப்படி? எத்தனை தரம் வேணாம்டா வேணாம்டா சொல்லியிருப்பன்.. கேட்டிய? உடம்புத் திமிரி! இப்பட அடங்கிட்டுத்தானே?!"

என் கோபம் நியாயம் என்பதை தோராமன் ஏற்றுக் கொள்கின்றான் என்பதை அவன் முகத்தை வைத்துக் கணிப்பிட்டேன்.

பாவி.. எப்படி யெல்லாம் ஆடினான். இப்போது இரத்தம் கட்டுப்போக புத்தி தெளின்றது. காலம் கூந்து தெளிந்து என்ன புண்ணியம்?

கடவுள் மனிதனுக்கு இரண்டு வழிகளை காட்டுகின்றனன். ஒன்று பூந்தேயட்டம்! மற்றயது வாசல் மட்டும் அழகாய் உள்ள குகைப் பொறி! பூந்தோட்டமா, குகைப்பொறியா வேண்டும் என்பதை தீர்மானிப்பது மனிதனின் புத்தி இந்த தோராமனின் பாழாய்ப்போன புத்தி குகைப்

பொறியைத் தெரிந் தெடுத் து உன் வேறு மூழ்ந்துவிட்டது.

"தெரியல்ல மச்சான்.. உண்ணையில் என்ற வாழ்க்கை இப்படி நாசம் கெட்டுப் போகும் என்று நான் முதல்ல நினைச்சுக்கூடப் பார்க்கியில்லை."

சீதாராமன் வேதனைப் பட்டுக் கொண்டான்.

"நீ ஆசைப் பட்ட வாழ்க்கை இதுதானே?"

நான் கேட்க, கை இரண்டுடயும் உயர்த்தாக்கி தலைக்கு மேலாகப் பிடித்துக் கொண்டான். வியப்பாய் இருந்தது அவன் செய்கை.

இரண்டு கைகளையும் மெல்ல மெல்ல பதித்துக் கொண்டே வந்தான். வந்து, கண்ணத்துக்கு அருகே நிறுத்திக் கொண்டான். என் கண்களை நோய் இமை சிமிட்டாது பார்த்தான். வளர்த்த நாயை விட்டுப் பிரியப் போகின்றோம் என்பதை மன்றது கொண்ட நாய் ஒரு வகையாய் பார்க்குமே.. அதேமாறி சனம் கலந்த வெறிச்சென்ற பார்வை கைகள் இரண்டும் அகல விரிந்தன. பேகமாய் ஒடுங்கி ஒரே நோர்தில் அவன் கண்ணத்தை படிப்பதென தாக்கின..!

சீதாராமனின் செய்கைக்கு அர்த்தம் புரிந்தது!

இது உச்ச வளியின் செயற்பாடு! கய தவறின் உண்மையை உணர்தல். கயமாய் தன்னை தன்னிக்க, கேவலப்படிடுத்த எல்லாவாலுமா முடிவின்றது? (!) சீதாராமனைப்போல எல்லாவாலும் முடியும் இவ்வைப் போலவே எல்லோரும் உச்ச வளியை உணர்கின்ற போது..!

அடித்துக் கொண்டே இருந்தான். நான் தடுக்கவில்லை. முயற்சி கூட எடுக்கவில்லை. என்னில் என் உணர்வுக்கு அப்பற்பட்டு எதேனும் சலநம் கூட உண்டாகவில்லை. வெறுமனே அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அன்றைய அந்த முகம் எங்கே? அந்தப் பார்வை இப்போது எங்கே? அந்த பேசு எங்கே? அந்த திமிர், கர்வம் எல்லாம் எங்கே?

"பியத்தியக்காரத்தனமை கத்த பல்வாத்து கல்ச்சர். நம்மனோட கல்ச்சர்! இந்த தமிழ்ச்சிகள் தலையைக் குனியிற்றும். ஒடுறதும், வெக்கப்படுதும், மோத்தும் போகக்கூட-

அவையுக்கு ஆம்பள வேணும். சி.. கத்த பம்மாத்து, கார்பிள் கோட்டலூப் பழகவேணும். வேறுபாடு பார்க்காமல் நோன்ற கைபோட்டு திரிவேணும். ஒன்றா இருந்து தன்னியடிக்க வேணும். ஒரு சிகிட்ட புருஷும் பொஞ்சாதியும் பாதி பாதியா பத்தவேணும்.. பார்டியில கட்டியுயிச்ச டான்ஸ் ஆட வேணும்..”

ஆசை ஆசையாய் கனவு கண்டு தேடிக் கண்டுபிடித்துக் கட்டிக் கொண்ட வாழ்க்கை! அத்தனையும் நான்கைந்து ஆண்டுக்குள் வெறுத்துவிட்டது. உள்ளத்தை கட்டுவிட்டது.

தொர்ந்து அறைவதற்கு கைகள் வழவிழந்தன. அடியின் வேகம் குறைந்து மீது மெதுவாய் கண்டத்தை தாக்கிற்று. கைகள் முற்றாக வழவிழந்தன.

கைகள் அசைவற்று, மூட்டெலும்பு கழன்றுவிட்ட மதிரி சம்மா கிடந்தன.. தலை சரிந்து தொங்கிற்று.

“சீதா...”

மெல்லிய வருடலாய் அழைத்தேன்.

“டலீஸ் சிறு அசைவு மாத்திரம் தென்பட்டது. அவன் தலையை நிமிர்த்தினேன். நோய் நிற்க மறுத்தது...”

கண்கள் இறுக முடிக்கிடந்தன.

“எதாவது சாப்புறியா?”

“..”

“பியர்?”

“தா”

அவசாமாய் விழி திறந்தான்.

ஒரு போத்தல் பியரை உடைத்துக் கொடுத்தேன். ஒரு முடர் குடித்துவிட்டு, போத்தலை எட்ட வைத்தான். இடப்பக்கக் கண்ணமேடு மெல்ல மேல் எழுந்தது. கசப்பாய் இடப்பக்க உதடுமாத்திரம் புன்னகைத்தது.

“ஹாட் ட்ரிங்க் இல்லையா?”

“இவ்ல.. நான் ஹாட் ட்ரிங்க் பாவிக்கிறது இல்லை.”

“களாஷ்டியா இப்ப எங்க?”

“அங்கதான், மொன்றியல்ல..”

“வரேக் கொல்லிட்ட வந்த நீ?”

“இவ்ல கொல்லயில்லை.. கம்மா நின்டவாக்கில் பல் எடுத்து வந்திட்டன்.

என்னத்துக்குச் சொல்ல வேணும்? வேணாம் எண்டுபோட்டு வந்த நான், என் அவளிட்ட சொல்ல வேணும்?”

சொவ் விலிட்டு பியரை எடுத்து மட்ட வென்று அரைப்போத்தல் காலியாகும் வரை குடித்தான்.

“பின்றுதான் மச்சான். யோசிக்காமல் கல்யாணம் கட்டின்து பின்றுதான். ஒரு புருஷன் குடிக்காத எண்டு பொஞ்சாதி சொல்ல வேணும். பறிச்சிக்குடிக்கிற பொம்பளையோட எப்படிடா வாழ்ந்து? அசிங்கமான பழக்க வழக்கமுன்ன பொஞ்சாதியோட குடும்பம் நடத்திருது எவ்வளவு கொடுமை எண்டு எனக்கு இப்பத்தன் தெரியது.”

சொல்லிட்டு மறுபடி முழு பியரையும் உரிஞ்சினான். உரிஞ்சி முடிய கான்ப் போத்தலை என்னிடம் நீட்ட, வாங்கிக் கொண்டேன். இன்னும் ஒரு முழுப்போத்தலைக் கொடுக்க, வாங்கி ஓராம் வைத்துவிட்டுக் கண்ணத்தைத் தாவினான்.

அறையின் தாக்கம் கண்ணத்தில் வளியை உண்டாக்குகின்றது போஹும்.

“வசிக்கிறதா?”

“ம்! நீ மிஸ் குடிக்கயில்லையா?”

“வேணாம் நீ குடி!”

“எனக்கொரு முடிவு சொல்லன்”

“நீதான் முடிவு எடுக்கவேணும்”

“நான் ஊருக்கு ரோக்டா?”

“போய்...?”

“தெரியல்ல.. ஆனா போகவேணும் போல இருக்கு”

“உன்ற பிஸ்ளை?”

“வெள்ளள்க்காறிக்குப் பிறந்தது. ஸ்பிஷியும் அது பிழைக்க கொள்ளும்”

“தப்பி ஓட்டப் போறாய். அப்பிடித்தானே...”

“உயிரியல் விதி! என்னால் எதிர்த்தாக்குதல் நடத்த எனாது. பலமினமா இருக்கு தப்பி ஓட்டதான் வேணும்.”

“ஓடு!”

மறுப்பேச் என்று எதிர்பார்த்தானோ என்னவோ தெரியவில்லை, அதிர்ந்து என்னைப் பார்த்தான். பார்த்துக் கொண்டே ஜக்கட் பையுள் எதையோ தேடினான். ஒன்றொரு பையாய் துளாவினான். கிடைக்கவில்லை போஹும்..

“கிருட் இருந்தால் தா!”

பெட்டியுடன் கொடுத்தேன். வைட்டர் இவன் வைத்திருந்தான். ஒன்றை உருவி பற்றவைத்துக்கொண்டான். புகையை வெளியே விட்டுக் கொண்டே சிறிதான்.

“என்னட்ட கிருட் இல்லாட்டி களவுடியாட்ட கேட்டால் தருவான் ஆனா திரும்பக் குடுத்தி வேணும். இல்லாட்டித் திட்டுவாள். வழக்கை பண்ட மாற்று என்றுது என்ற வழக்கை தான். கட்டில் ஒண்டெட்டவின் மற்ற எவ்வளமே வேறு வேறுதான்! பின்னையக்கூட அவன் ஒரு நாள் - நான் ஒரு நாள் பார்த்துக்கொள்ள வேணும். என்ற ரேண்ட பின்னைக்குச் சுகம் இல்லென்டால்கூட கிட்ட வரமாட்டான். அவலகங்கையாகப் படுத்துக் கிட்பான். என்ன வழக்கை சொல்லு... தனியா சம்பாதிசுக். தனியாச் சாப்பிட ஒரு குடும்பம் வேணுமா? நித்திரையைக் கூட தனித்துயாக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு தேவைக்காக மட்டும் ஒரே கட்டில்ல படுக்கவேண்டி இருக்கு. அது மட்டுந்தான் வழக்கையா? அதுக்கு மட்டும்தானா குடும்பம்? எனக்கு வெறுத்துப் போக்கு.”

ரூம்பவும் அடியட்டு நெருந்துவிட்டான்.

குகைப் பொறிக்குள் இருந்த சுகல ஜந்துகளும் இவனைக் கீண்டிவிட்டன. விழும் முழுதாய் பறாவிட்டது, இப்பொழுது மீட்சி தேவைப்படுகின்றது. இன் வொரு பிறப்பு தேவையைகின்றது.

முடியுமா?

பலமாய், இறுக்கமாய் என்னில் கேள்வி எழுகின்றது. இவன் பிரச்சனைக்கு ஒரே தீர்வு!

இவன் சொல்வது போல, தப்பித்து ஒட்டலே தீர்வு!

எந்தெந்தன் என்கின்ற நெருக்கம். ஒரு பக்க சார்பாய் நான் நினைத்துக் கொள்ளலே எதேனும் பிழை இருப்பதாய் தெரியவில்லை.

இது மனித இயல்பு. வேண்டப்பட்டவர்களுக்கு சார்பாய் இருத்தல் இயல்பு!

அப்படியாயின் தீராமானின் பின்னை? எனக்கு இன்றும் கொஞ்சம் வேண்டப்பட்ட உயிர். ஸ்நேகித்தன் பின்னை என்கின்ற சின்ன நெருக்கம். முடியில் தூக்கிவைத்து, முத்தமிட்டு நைடபழக்கிய சில மணிநேர நெருக்கம்.

“இவன் அப்பன் அம்மாவைப் பிட்டுட்டு ஒடிட்டான்.” என்று, அந்த பின்னையை பார்த்து எந்தப் பின்னையும் பர்வியில் கண்டப்போவதில்லை. ஆனால் -

“என் மூடைய அப்பா இவர். உன்னுடைய அப்பா யார்?” என்று கேட்கக் கூடும்.

பின்னை விழிக்கும். அம்மாவிடம் கேட்கும். அந்த நேரம் அம்மா போதையில் கேட்கக்கூடும். இல்லையேல் வேறு பிற புருஷங்கள் சல்லாபிந்ததுக் கொண்டிருக்கக் கூடும்.

பின்னை தன்னிடம் கேட்கும். விடைதெரியாது தினைக்கும் நான் ஆக ஆக மனது வக்கிரம் கொள்ளும். கேட்க, பார்க்க நானி அற்று அனையும் அக்கிரமம் பண்ணும் குற்றம் புரியும்.

ஆக மொத்தம், என் எந்தெந்தன் மூலமாய் இந்தச் சூக்கம் ஒரு விளோதியை பெற்றுக் கொள்ளப் போகின்றது.

வேண்டாமே இது! இதை தவிர்க்க முடியாதா? வேண்டும், தடுத்தாக வேண்டும்!

நிமிர்ந்து பார்த்தேன். தீராமான் கண்களை மூடி இருந்தான்.

“தோ...”

“...”

“தோமாய்”

“...”

“நித்திரையா? உள்ள வந்து கட்டில்ல படன்.”

சரிந்து ‘சோபாவக்குள் முடங்கிக் கொண்டான்.

‘பாவம் தோமாய்’

முதன் முதலைய் பரிதாபம் வந்தது.

தவறுவது மனித இயல்பு அது. ஆசைப்படுவது பாவம் இல்லை. இவைகளால் அழிந்துபோவது கொடுமை. மகா கொடுமை!

தூக்கம் வர மறுத்தது. என்னைங்கள், கவலைகள், ஆர்ப்பிரித்துக் கொண்டே இருந்தான்.

நான்கு மனிதி நோமேஜும் தூங்கினாலே அன்றி நானா வேலை செய்ய முடியாது.

தீராமான், களவுடியா, இவ்வகு பின்னை மாறிமாறி வந்தார்கள். ஒற்றாகச் சேர்ந்தும் வந்தார்கள்.

நேரம் எப்படியும் ஒரு மணியை கடந்திருக்கலாம். இனி தூக்கம் வருமா?

"மச்சான் டீய்"

கால் மாட்டில் சத்தம் மெல்லிநாய் கேட்டது.

கண்களைத் திற்கு பார்த்தேன். கால் மாட்டில், கட்டில் விளைவில் தொராமன் இருப்பது இருளில் தெரிந்தது.

"என் நித் திரை வரயில்லையா? பசிகிதா? என்னமும் சாப்பாடு செய்து தரப்பா?"

எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டேன்.

"மொன்றியலுக்கு இப்ப பஸ் கிடைக்குமா?" ஒரு வளை அய்க்கி அவன் வார்த்தைகளில் காணப்பட்டது. அதன் அர்த்தம் புரிந்து கொள்ள சிரமமாய் இருந்தது.

"ஏன் கேட்கிறாய்?"

"நான் மொன்றியலுக்குப் போக வேணும்."

"என்?"

பீஸ்ல், கோ ஸ்ரேஷன்ஸ் என்னைக் கொண்டு போய் விடு. நான் மொன்றியலுக்கு போக வேணும்."

"என்?"

.....

மொன்றமாய் தலை குஞ்சதான். அது இயல்பாய் இருந்தது. தொராமன் கூட இயல்பாய் இருந்தான். எனக் கொன்றும் இது அதிர்ச்சியாய் இருக்கவில்லை.

இதுதான் மனித இயல்பு என்பது முன்னமே தெரிந்திருந்தது தான் காரணமாக இருக்கலாமோ என்னவோ....!

ரோஸி மோர்டீஸ்

தூர்த்து வாவம்பாடு

ரோனி மொநிலைன் கடந்த வருடம் இலக்கியத்திற்கான நோஸ் பரிசீலனைத் தட்டிடச் செற்ற முதல் கறுப்பினப் பெண்மனி. 1931ல் அமெரிக்க ஒன்றையோலில் பிரிந்த இவர் அதிகப்பட்ட நாவல்களையை படைத்துவாரெனிலும் இவருக்குப் பெரும் புகழையும், சிறந்த பெண்படைப்பாளி என்ற பெயரையும் சட்டிக்கொடுத்து The Bluest Eye' எனும் நாவலே. நீலக்களை என அழகா விளக்கப்பெற்ற வெள்ளளவினக் கருத்துமூலினாயும், கறுப்பிற மாற்று பற்றிய கருதுகோளினாயும் குறிப்பாகக் கொண்டு, இந்நால் பண்டகப்பட்டிருந்தது.

பின்டன் மக்களைக் கழக்கின் போசிரியன் ரோனி மொநிலைன் படைப்புக்களில் பாராய்துப் பட்டிய பிழையல் தோட்டுவை Eula (1973), Song of Solomon (1977), Tarbay (1981), Beloved (1987), மற்றும் கடைசிப் படைப்பான Playing In The Dark என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பும் ஆகும். நாவல்கள், கவிதைகள், நாட்கங்கள் என அனைத்திலும் ஆழந் தொகுப்பு வருட காலமாக Random House என்ற பிரசாரத்தின் பிரதம ஆசிரியர்; ஒரு பெண்ணிலைவானி; எழுத்தாளர் அனுபவ நிறுவன்; மனித உரிமையில்களுக்கு ஒன்றிக் குல் கொடுக்கும் மனிதாளவானி. அத்துடன் The Whale's Songs, Black & White, To Build A Fire, Eve Line, Common Man என்ற ஐந்து கவிதை நால்களையும் வெளியிட்டு அசத்தியவர். இவை ஒன்றொன்றும் ஒன்றோய் வகையிலும் வேறுபட்டுத் தனித்துவம் மிக்கவையாக பிரிந்ததாகும்கூட, இவற்றில் குறிப்பாக, வெள்ளை இனத்தவரின் குழந்தையை இனத்தவான் கறுப்பின மக்களில் நாளந்த வாழ்வில் பிரிசிலைகளும், நிலைப்பூருமே முக்கியமான அம்சங்களைக் கிட்டியிக்கப்படுகின்றன. கதை, கட்டுரை, கவிதை என தனது படைப்புகள் அனைத்திலும் பேசுக் கூடிக்கு, கதையால், பரிசோகங்களையே அதிகமாக உபயோகிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ள இவர், "இனவாதம்" எனும் தலைப்பில் எழுதிய சிறுவலிலையைச் சமீகாக்கி இது.

இவாவாரம்

மாயவன்

"இனவாதம் என்றால் என்ன?"

எனக்கு

சமூகவியல் கற்றித்த

கறுப்பின் ஆசிரியரிடம் கேட்டுள்ள

"தெரியாது, தெரியாது.

என்னிடம் கோளாதே" என்றார்.

"இனவாதம் என்றால் என்ன?"

எனக்கு

உள்ளியல் கற்றித்த

வெள்ளளவின் ஆசிரியரிடம் கேட்டுள்ள

"தெரியா, தெரியா.

நான் கூற மாட்டுள்ள" என்றார்.

"இனவாதம் என்றால் என்ன?"

தெரிந்தால் கூறுங்கள்" என்று

அவர்களிடம் கேட்டுவிட்டு.

இவர்களிடமும் கேட்ட பிரஸ்டு

பதிலைதும் கிடைக்கவையினால்

என்னையே கேட்டுக்கொண்டின்.

'Apple Pie' யும் அமெரிக்கர்களும் போல

'Maple Syrup' உம் கனெட்டர்களும் போல

'Croissant' உம் பிரித்திக்காரரும் போல

'Ackee' உம் ஜமையிக்கரும் போல

'Aloo' உம் இந்தியர்களும் போல

'Chow Mein' உம் சென்தவர்களும் போல

கறுப்பும் வெள்ளளவரும் போல

என்ற பலவை மாதிரி

பிரிச்கள் என்னுள்ளே எழுந்தன!

இனவாதம் என்றால் என்னவில்லை

இப்போதுதான்

எனக்கும் புரிந்தது

இந்தவிளாவுக்கான பநில்

உங்களுக்கும் நிச்சய் புரியும்

எல்லோருக்கும் புரியும்.

எனவையில்

இனவாதம் என்பது மறைமுகமாக

எல்லோரிடமும் அவ்வளவு ஜீவிக்கிறது!

மனம் ஏரிதல்

ஈழக்கவி

மனமே என் மனமே

அவள்

குளத்து வரும்பொழுது
கூந்தலிலிருந்து ஒழுகும்
நீர்த்துளி மாதிரி
நிர்மலமான மனமே

கடலை
கைப்பிடிக்குள் பிடித்து
அவையுடன் கண்ணாறுச்ச
ஆடுவாய்;

மேகங்களை
உடுத்திக் கொண்டு
கந்தியுவாய்
கற்றித் திரிவாய்;

மூங்கில்
புதில் புகுந்து
உத்த காய்க்கலாடு
புவ்வாங்குழல் செய்து
பூங்காற்றுடன் புணருவாய்;
உயிரை
உன் மூச்சுக்குள்
முடிந்து வைத்திருப்பாய்;

பிரபஞ்சத்தை
எழுத்துக்கூட்டி
வாசிப்பாய்;

இருப்புக் கரும்பலகையில்
ஈட்டல் கழித்தல்
கணக்கு செய்து
பழகுவாய்;

இலங்கையிலிருந்து

ஓ... அந்த ராட்சிக்காக
தாஜ்மஹால் கட்டுவாய்;

மனமே என் மனமே
அவள்

குளத்து வரும் பொழுது
கூந்தலிலிருந்து ஒழுகும்
நீர்த்துளி மாதிரி
நிர்மலமான மனமே

இன்று ஏன் -
நரகத்தின் பிரதியாய்
ஆகிப் போனாய்?

பத்துப் பதினைந்து
யுந்த விமானங்கள்
மோதிக் கொள்ளும்
தளமான தேன்?

எல்லாம் பொய்யாகி
வாழ்க்கை
வேதனை வேள்வியில்
விழுதலில் -
நீயும் எரியாதே...

நான்
நானாக நடக்க வேண்டும்;
என் வானத்துக்கு!

இயக்கவியலும் கலை இலக்கியமும்

— கலைதூரை —

தொடர்ச்சி

இவ்வாறாகவுள்ள நமது மொழி, கலை, இலக்கியம், கலாசாரம், பண்பாடு என்பன பற்றி நம் வெருமைப்படுவதில் உள்ளார்த்தமாக விளங்கும் போன்றதனம் வெரும்பாலும் நம் தமிழர்களாலேயே ஒய்யல் பேசப்படுவதையும் தமிழகத்திலும் அவதானிக்கலாம் இந்தப் போன்றதனம் விளங்குபோல் அந்த வாழ்வுக்குப்பட்ட நடுத்தர வர்க்கத்தாரிடமும் மிதவாதப் பூர்வவக்களிடமும் ஒரு புற்றுநோயாகப் பரவின்டதால், கலை கலைப் பண்புப்பகுக்கூட்டும் வெரும் காரண கர்த்தாக்களன் மக்கும் யட்டாவிவர்க்கமும் சமூகவியற் சிந்தனாவாதிகளும் இவர்களிடமிருந்து பேதப்படுவதையும் அவதானிக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணத்திலோ அன்றேல் வண்டனிலோ, அல்லது வேறு நாட்டிலோ இவ்வகையான இரண்டு தமிழர் சந்தித்துக் கொண்டால் எந்த நிர்ப்பந்தமுமின்றியே தங்கள் செந்த மொழியில் சம்பாதியாக ஆங்கிலத்தில் மட்டுமல்ல, ஆங்கிலேயர் மனையிலும் விள்வங்கமகப் பேகவதைப் பார்க்கலாம். இந்த வருந்ததம் இன்றும் தீர்ந்தயடில்லை. இயல்புவாதமற்ற இந்தப் பழக்க தோகத்துள்ளே ஒரு மேதைக்கான் மலுக் தேடும் பம்மாத்தை எந்த ஒரு சாதாரண மனிதனாலும் களுவாகக் காணமுடிகிறது. நாம் அறிந்தவரை வீணாக அதிகம் வெருமை பெசி மிகவும் மோசமாகச் சிறுமைப்பட்ட ஓர் இனம் உண்ணிட்டால் அது நம் தமிழ் இனம்தான். கல்யாணத்திலிருந்து செத்தவீடு வரை நமது கலாசாரம், பண்பாடு படும்பாட்டையும் ஸ்பீதும் பார்க்கலாம். கல்தோன்றி மண்டோன்றாக கலாத்தே முன்தேன்றி முழுத்த முத்தகுடி நம் தமிழ்க்குடி என்று விள்ஞான வகைற்றுக்குப் புறம்பாகவும் வெருமை பேகவதில் இன்றுகூட நாம் கோகலோவதோ வெட்கப்படுவதோ இல்லை. உடலில் முதன் முதல் தோன்றிய மனிதக் குருங்கும் தமிழ்க்குருங்கு என்று சொன்னால் தான் நமது தமிழன் திருப்பியடைவான் என்ற புதுமைப்பிரித்தன் ஓரிடத்தில் இதனையே உவமானத்துடன் குறிப்படுகிறார். ஆழ்ந்த சமூகவியல் விஸர்க்கர் போகிரியர் கலாதிதி கா. சிவத்தமிய எழுதிய யார் இந்த யாழ்ப்பாணத்தான் என்ற நட்பியல் வாதக்கட்டுரையில் இதனை இயல்பு நெறியோடு விளக்கியுள்ளைம் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

ஆங்கிலம் பேகவன் அறிஞனென்றால், வண்டனில் தெருக்கூட்டுகிறவும் அறிஞன்தான் என்று ஒருமுறை ராஜாக் கூறினார். இதன் அர்த்தம், மொழி மூலம் ஓர் ஆழ்ந்த கருத்தை அதன் இயல்பினாலும் நயப்பட வெளிப்படுத்த முடியாதபோது, அந்தமொழிக்கு அர்த்தமோ சிறப்போ இருப்பதில்லை என்பதாகும். இதனையோடும் அவ்விதம் கூறுகிறார். மொழியும் இலக்கணமும் இலக்கியத்திலிருந்தும் அதன் இயக்கத்திலிருந்தும் தோன்றியவை. இவ்வகைத் தோற்றுவாயான மொழி, கலை, இலக்கியம், அரசியல், விள்ஞானம், தத்துவம், சட்டம், சித்தாந்தம், தர்க்கவியல் என்னும் கூறுகள் சமுதாயத்தின் எத்துறையோடும் இனைந்து செயற்படுவதானது ஒரு மரபுவாதமாகவான்றி, ஓர் இயல்புவாதமாகத் திகழ்வதைப் பார்க்கிறோம். கலை இலக்கியம் சமூகவியல் சர்ந்து எவ்வாறு இவை கருத்துருவங்களைத் தாங்கியே வெளிப்படுகின்றன.

மாண்டிரன் பக்குவ நிலைக்கேற்ப இயல்பாகக் கிளரும் மாறுணர்வையே வெறும் தகைத்துடிப்பக் கவர்னரித்து மினக்கான பாறுறவு விசுக்ததைத் தூண்டும்படி நங்கக் கருத்தியல் கொண்ட பண்டிகைளா, சீகாக் கலையை, இன்னோர் படைப்பாளன் கற்பனாவாத உடலில் தானே உருவாக்கிய தெய்வங்களையும் கருத்தியலாக வெளியிடுகின்றனன். மற்றொர் படைப்பாளன் இரண்டு மரணப்பட்ட கருத்தியலையும் ஒருசே வெளிப்படுத்த தனது சந்தர்ப்பவைத் வணிக இலக்கியத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறான். இன்னோர் படைப்பாளன் சமூகவியல் பற்றிய ஆய்வில் வர்க்கம் சர்ந்து கருத்தியலை அழுத்தி எழுதுகிறான்.

நீதக் கருத்திபற் படைப்புகளுக்குள்ளும் ஏதோ ஒரு வர்க்கச் சார்பு நோக்கம் மனைந்திருப்பதை இதன்மூலம் பார்க்கிறோம். இயக்கமும் இயக்கம் சாந்த கருத்தியலும் இதனால் உரம் பெறுவதையும் வச்சியிலிருந்து வோவதையும் கருத்தியலை நிரணமிக்கிறது என்பதற்கு இது சான்று. இவ்வாறுமைந்த நிலைபெற்றினுடாகவே சமுதாயத்தில் நிகழம் கூல இயக்க நிகழ்வுகளும் நடைபெறுகின்றன.

கருத்தியல் என்னும் கருத்துருவம் அல்லது கருதுகோள் எப்போது மனிதனில் தோற்றும் பெற்றோ அப்பொதிருந்தே இயக்களியுறுப்புக்கு மாறுபட்டதும் உடன் பாடனதுமான கருத்துக்கள் முரண்பட்டு வெடித்தன. இக்கருத்து மையம்களை பிற்போக்கு முற்போக்கு என இரு வகையாகப் பிரிச்கப்படுகின்றன. கலை இயக்கிய அரசியல் காந்தில் பிற்போக்குவாதம், முற்போக்குவாதம் என நிரணமிக்கப்படும் சார்பு நிலை, அவை இயங்கும் முறையிலும் வெளிப்படுத்தும் கருத்தாலுமே கணிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறே மனித நோற்றத்தின்பால் வெளிப்படும் முரண்பாடன கருத்துருவம் அஞ்ஞான என்னமுதல்வாதம் என்ற பிற்போக்குவாதத்திற்கும், 'விஞ்ஞானம் பொருள்முதல்வாதம்' என்ற முற்போக்கு வாதத்திற்கும் வித்திட்டது. மனிதன் நோற்றுவிக்கப்பட்டானா அல்லது தோன்றிவானன்? தோற்றுவிக்கப்பட்டான், பாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டான்? தோன்றிவானனில், எவ்வாறு தோன்றிவான்? நமது கண்களுக்குப் புலப்படுகின்ற அண்டசுரங்கள் பற்றியும் கண்களுக்குப் புலப்படாத கோள்கள் பற்றியும் மேற்கொண்ட ஆய்வு, விஞ்ஞான வரவுற்றுப் பொருள்முதல் வாதத்திற்கு இட்டுச் சென்று இதற்கு விடை காண்கிறது.

உலகத்தில் தோன்றிய மாமீதைகளும், மாபெரும் நீத்தாயாதிகளும், அஞ்ஞானிகளும், விஞ்ஞானிகளும் பங்களிடுக்கவலமாக இந்தச் தேவூக்கான வினாதையைக் காண்பதற்காகத் தங்கள் மூலவர்களை போட்டுச் சல்லை செய்துகொண்டிருந்திருந்தார்கள். சமுதாயச் சிந்தனாவாடிகள், எழுத்தாவர்கள், கலைஞர்கள், அரசியல் மேதைகள், நர்க்களியலாளர்கள், சட்டவல்லுநர்கள், கணிதமேதைகள், தொழில்நுட்பவினாவர்கள், தாத்துவ சித்தாந்தவாதிகள், வாவாற்றாசிரியர்கள், புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் என்று ஆழியுக்கணக்கான அறிவு ஜீவ மேதைகளும் இந்தச் சமுதாயத்தைப்பற்றிய தேவையும் ஆழியிலும் தங்களை அப்பொதித்தார்கள். ஷெகல், சூலோ, அரிஸ்டாட்டல், வாஸ்டீயர், சோக்கிராஸ், பேட்டன் ரஸல், எங்க்ரேஃல், கரிவோல்டி, குரிங் போன்ற பல்வேறு துறை உலகச் சிந்தனையாயர்களும் இந்தச் சமுதாயத்தின் சீர்க்கேடுகளையும் நடத்தியில் வாழ்க்கைச் சோகங்களையும் கட்டங்கட்டமாக விழர்சித்தார்கள். மன்னைய காப்பியக்களும், சுய சித்தாந்த நூல்களும், நமது சங்காவைப் பேரிலக்கியங்களும், இந்த விமர்சனத்திற்கு விணிவிலக்காயிருக்கவில்லை. இக்காப்பியங்களும் சமுதாயத்தை அக்குவேறு ஆணிவேறாகப் பிற்புப் பிருங்கி விழர்சித்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டுவரை இவ்வாறெல்லாம் இவர்களை இச்சமுதாயமும் சமுதாய இயக்கமுறைகளும் விழர்சித்தப்பட்டபொதும், மனித குலத்தின் நோற்றுவாய்க்கும் கருத்தியலுக்கும் சரியான ஒரு நிறுவனம் காணமுடியாமலே இருந்தது. இப்படியாக விழர்சித்தப்படுகின்ற சமுதாயத்தை எப்படி மாற்றியமைப்பது - எப்படி மாற்றியமைக்க முடியும் என்று விஞ்ஞான வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத இயக்கியவியல் நீதியன் ஆய்வுலாம் கண்டுபிடித்து முதல்முதல் பிரகடனப்படுத்திய மேகைங்கை மேதைகள் மார்க்கள் - எங்கள்ஸ் மட்டும்தான். மற்றுமே புரட்சி என்ற கருத்தியலை முதன்முதல் விளக்கியவர்களும் மார்க்கள் - எங்கள்ஸ் எங்கள்ஸ் தான். உயிரினத்தின் தோற்றுவாய் பற்றியும், மனித இன விழுத்தியின் பரினாம வளர்ச்சியின் இயக்கவட்டவர் பற்றியும், மனித தோற்றுவாய் பற்றிய டார்வினின் விஞ்ஞான பூர்வக் கண்டுபிடியும் இனைந்து இச்சமுதாய மற்றுத்திற்கான புரட்சிகரச் சித்தாந்த தத்துவத்தை முதன்முதல் உலகிற்கு அறிக்கை செய்தவர்களும் மார்க்கள் - எங்கள்ஸ் தான். மார்க்கள் - எங்கள்ஸ் தோற்றுவித்த புரட்சிகரமான பொருள்முதல்வாதம், காலை நீணா எண்ணமுதல் வாதத்தையும் அது சாந்த போன்னா நடஞ்சூக்கக் கலை இலக்கிய அரசியற் களத்தையும் முன்னையியும் பார்க்க இன்று அறிவுலகு சாந்த சமுகவியல்

படைப்புக்கள் அம்ரலப்படுத்தி வருவதை அவதானிக்கலாம்.

ஒரு புரட்சிகாமன் தத்துவம் இல்லாமல் புரட்சிகாமன் கலைஇலக்கிய இயக்கம் என்ற எதுவும் இருக்க முடியாது என்ற உண்மையினையும், இது தலிந்த எதுவுமே போன்றது என்பதையும், உலகில் அது அன்றாடம் நிருபித்தும் வருகிறது. கரையடுத்த நிருபுக்கக் காணலைநாட அஸையும் மயினம்போல் குனியத்திலிருந்து ஞானத்தைத் தேடி வீணையையும் வேதாந்திகளையும், கற்பனாவாதக்களை இலக்கியக்காரர்களையும், கலைகளைக்காக என்னும் அகம்புறம் பாதியாக கயவாத இலக்கியங் கோந்திடகளையும் மார்க்களிய அழியலே சரியாக இனம் பிரித்துக் காட்டியிருக்கிறது. எனினும், பொருளார்ந்து மனித் தோற்றும் கற்பனையே பொருளைத் தோற்றுவிப்பதாகப் பாவனை பண்ணும் பஜுனைக் கோவந்திகள் நதார்த்த பூர்வ உலக நடபடிகளில் நேர்மையாக இருங்கத் தயாரில்லை. ஆந்தாக் கணைசில் எல்லாம் அவன் செயல் என்ற முத்தாய்போடு விஷயங்களை முடித்துவிடுகின்றன. சமூகவியல் சாந்த நார்த்தபூர்வனெறி, இந்தக் கற்பனாவாதிகள் மூன்றாக்குறள் பூர்வநில்லை. இவர்களை தோற்றுவிக்கப்பட்ட தெய்வங்களும், பூதகணங்களும், பேய்பாககளும், தேவதார்களும் இவர்களை ஆட்டியபடைப்பதால், இவர்கள் மக்கள் பிரசினைகளையும் வெறுங் கற்பனாவாதமாகவே பார்க்கிறார்கள். இப்பெய்ப்பட்ட இயக்கவியல் மறுப்பவாதிகளே கத்த கயம்புவான சார்புவாதமற்ற தூயமொழி கலை இலக்கியம் பற்றியும் அதிகம் உருதுப் பேக்கிளர்கள். இந்தச் சைவப்பரியார்களும், ஆரூட ஆஸ்திரவாதிகளும், சமயப்பொதிகளும் பற்பிய-பறப்பின்ற கலை இலக்கியம் பட்டியலையும், சமூகவியலாளர் படைத்த-படைக்கின்ற கலை இலக்கியம் படைப்புகளையும் சீர்தூக்கி ஒப்பாய்வு செய்கின்ற இது புஸ்தகமு.

இந்த உதாரணங்களோடு அடுத்தகட்டத்தைப் பார்ப்போம்.

வெந்த சிங்கள மக்கள் வேறு, பெந்தசிங்கள் பேரினவாதிகள் வேறு, கிறிஸ்தவர் சிங்கள மக்கள் வேறு கிறிஸ்தவர்கள் பேரினவாதிகள் வேறு, இந்துத் தமிழ் மக்கள் வேறு, இங்களைத் தமிழ் மக்கள் வேறு, கிறிஸ்தவத்தமிழ் இங்களைத் தமிழ் வேறு இங்கள் சாந்த மதப் பிரிவினர்க்குள் பேரின - சிற்றினவாதம் இவ்வாறே கணிக்கப்படுகின்றது. எந்த நாட்டினும் எந்த மக்களுள்ளும் இனவாதம் என்பது பிற்போக்கானது. பெந்த சிங்கள் பேரினவாதமோ இந்து தமிழ்ச் சிற்றினவாதமோ இரண்டுமே வடிவத்தில் வேறாகவும் சாராமச்சத்தில், ஒரேவிதமாகவும் இருப்பதால் அவற்றில் வர்க்க நிலையாடும் ஒரேவிதமாகவே அமைகிறது. பெந்த சிங்களப் பேரினவாதத்தை ஓய்து ஏறித்துப் போய்து வேண்டியது அவசர அவசியம். இது இவ்வாதமாகாது. பெந்த சிங்களப் பேரினவாதம் எந்த வர்க்கத்தின் ஆயதம் என்பதை நூண்ணி ஆராய்ந்து எடுப்போனால், சுகல வெந்த - கிறிஸ்தவர் சிங்கள மக்களையும் எந்தப்படி இவ்வாதம். பெந்த - கிறிஸ்தவர் சிங்களப் பேரினவாதிகளை ஆபய்த்தினிருந்தே எதிர்த்துப் போய்திய - போராடுகின்ற இதுதுசாரிகள் வராறு இன்றுவரை முழு இருட்டிடப்பட்ச செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்குக் காணமே, இவ்வாதங்களின் வர்க்கத்திலைப்பாடு ஒரேவிதமாக இருப்பதுதான். கொழுமில் கம்யூனிஸ்டுகள் தமிழுக்காக இந்தம் சிற்றினர் என்ற தலையிட்டு அக்காலம் ஆகஸ்ட் 1953ல் 'கந்திரன்' பத்திரிகை வெளியிட்ட உண்மைச் செய்திக்காக, அதன் ஆசிரியர் எஸ். டி. சிவநாயகம் தமிழரக்கட்டித் தலைமையால் ஏர்சரிக்கப்பட்டது அதன் வர்க்க நிலைக்கு எடுத்துக்கொட்டு மார்க்களிய இடதுசாரிகளுடன் எக்காலமும் இணையாமல், சிங்கப் பேரினவாதிகள் முழுத் தமிழ் மக்களையும் ஒரே நோக்கில் பிச்காகப் பார்க்கும் பாணியில், முழுச் சிங்கா மக்களையும் பார்த்தல் எந்த வர்க்கத்தின் சார்புவாதம் என்பதை இயக்கவியலாக இனக்காலங்களே விவேகம். பேரினவாதத்தை இன்னோர் இனவாதம் பலவினப்படுத்த முடியாது. பேரினவாதத்தைப் பலனினப்படுத்துவதற்குப் பதியாக இவ்விதம் பலப்படுத்தும் இயக்கம் எதுவும் தன் புரட்சிகார் தன்மையை முற்றாகவே இழந்துவிடுகிறது. வர்க்கப் போராட்டத்தினுடையில் இனிடுக்கவைப் போராட்டமுழும் நடத்தப்படவேண்டும் என்ற இயக்கவியல் மார்க்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்பொது தான் அது கலோகத் தன்மையினிருந்து விடுபட்டு, அதிகாவர்க்கம் முற்றாகத் தனிமைப்படும் நிலையை எழுதும்.

“ரஷ்டிக்காக

THE SATANIC
VERSES

எழுதியதற்காக
சல்லன் தாந்தியன்
நடைக்கு
அயோதூஸ் ஸா
கொடமென்னியால்
வீ வை ல
விதிக்கப்பட்டு.

5 வகுடங்கள் ஆலிசிட்டன் ரஷ்டிக்கு
தின்மும் தலைமறைவு வழிக்காதன்!

இப்பேசுது நாந்திக்காக் என்றாரு
புத்தகம் வெளிவந்தனவுது. நாந்தியன்
கெளவிக்கவும் தடையற்ற பேசு, எழுத்துச்
கதந்திரத்தை உறுப்பிப்படுத்தவும் ஓர்
அடையாளமாக நிதநாவு
வெளிவிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டு பில்லர்
எழுத்தாளர்களின் ஒன்பது மாத உழைப்பு
இது. இதில் எழுதியிருப்பவர்கள் யார்
தெரியுமா? மீது மூலமான 100 அடி,
இல்லாமை எழுத்தாளர்கள், கல்துர்கள்,
உலகத்தின் என்பது ஆச்சியான
செய்தியல்லவா?

மூத்தியின் தலைக்கு விலை
விதிக்கப்பட்டதற்கும் பின்ற அடி, இல்லாமை
அறிவு ஜீவிகளிடமிருந்து வந்த
மிகத்துவமிக்கவனம் கட்டுரைகள், கவிதைகள்
அடங்கிய திட்டங்கள் இது. எப்பதியை
நாவாசிரியரும் - நோபல் பரிசு
வெற்றிவழுமானதீப்பாலைச் சன் மொனம்
கவைத்து பேசு, எழுத்துச் சுதந்திரம் எழுதி
இதில் எழுதியிருப்பது குறிப்பிட்டத்தகும்.
இவனால் போன்று இதில் பஞ்சாபித்திருக்கும்
அத்தனைபெரும் தீவிரவாதம் மிகுந்த
நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தும்,
மிகுந்தவைப் பொடுப்புத்தவம், துணிந்து
எழுதியிருக்கின்றன.

சல்மான் ரஷ்டியடன்
சம்பந்தப்பட்ட சுல்லுக்கும் ஆய்வு ஏற்பட்டு
வந்தனவுது. 1991ல் இவாது நாவால்
மெழுவியாத இத்தனையை மொழியும்பொரு
கத்திக் குத்துக்காளானார்; பூர்ப்பானிய
மெழுவியானார் குத்திக் கொல்வப்பட்டன்;
கடந்த ஆண்டு நோர் வேவில் ஒரு
வெளிவிட்டார் கட்டப்பட்டார். இதனால் FOR
RUSHDIE வைத் தொகுத் தீர்மானம் இருந்து
எழுத்தாளர்களும் அநாமதேயங்களாக வே
இருக்க விரும்புகிறார்கள் - மந்தாவான்

இவ்வியல்வாதத்தைத் தனித்து வெறும் குற்றாவாதப்
பட்டப்பகலைத் தோற்றுவிக்கும் கலைஞர்கள் எந்த வர்க்கத்தின்
சார்புவாதத்தில் மூந்தின்றவர் என்பதை உணர்வதாகத்
தெரியவில்லை. பெரும்பாலான இயக்கவியல் மறுப்புவாதமாக
வந்து தற்கால வெளியிடுகள் இனா நிருபிக்கின்றன. ஜாதி, குல,
இன, மதவாதமும், உயர்வு தாழ்வுச் சிக்கலும் பிடித்து இவர்களை
இக்குழுத்தாருவீக் கலை இலக்கிய வெளியிடுகள் ஆக்கிரமிப்பதால்,
தன் விரச் சாவாதப் போக்கு மர்ம நிலையாகி மனிதகுல
நிலையிலிருந்தும் கரண்டும் - காண்டப்படும் நிலைமன வர்க்கப்
பார்வையிலிருந்தும் விலகி, மனிதகுலத்தும் இனபேதம் காட்டி
உலகைக் கிண்ணயில்லைப் படுத்துவதையும், நாடுகள் தோறும்
பாலினில்லூக்களையும் நாலீஸ்லூக்களையும் தோற்றுவிப்பதையும்
இன்று பார்க்க முடிகிறது. குவைத்தில் புன் வந்தால்
அமெரிக்காவில் நெரிக்குவதும், ஈயக்-துவைத் தாடுகள்
தமக்குள் நீர்க்கும் பிரசினைக்கு அது உலகச் சண்டியாக
மயில் ஜனநாயக வெட்டுக்கண்டுக்கொடு குதிப்பதும், இன்றேவை
ஆசீர்வதித்துக் கொண்டு பாலவதீயியர்களின் சொன்னதிற்குப்
போல்பே காட்டுவதும், கம்யூனிஸம் செத்துவிட்டது; என்று
கெக்காலைக்குடி சிரித்துக் கொண்டு, கல்வறையைவிட்டு இந்தக்
கம்யூனிஸம் உயிர்த்துவதும் வருகிறது; என்று உள்ளாரு
அஞ்சுவதும் - இப்படியாக அது தவ் காநிபதியின்தைத் தக்க
வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, அது நீட்டிய நாக்க நாக்கில்
பூர்வீக அகப்பட்ட கிழக்காசிய நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்று
என்பதைத் தெரிந்து அல்லது புரிந்து கொண்டிருத்தான்
இலங்கையின் கல பிரச் சினைக்களையும் சரியாக
எடுப்போடுமிடும்.

இதுபற்றி மூன்றாம் உலக வறியா நாடுகளுக்கோ இந்திய
தேசத்திற்கோ ஓவைதோசத்திற்கோ யாரும் புதுப்பாடம் சொல்லக்
கொடுக்கத் தேவையில்லை. இந்தியாவைவி இந்தியத்தின்
இயல்வாதம் மகாத்மா காந்தி, நேருஜி, கபாள் சந்திரபோன்
காலத்திற்கு முன்பே உலகத்துக்கும் புலப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது.
இந்தியாவைப் பற்றி என்ற ஆய்வு நூலில் மார்க்கள் இதனை
இயக்கவியலாக எழுபிவதைப் படித்த ஒருவருக்கு இதுபறியாத
விஷயாக இருக்காது. எதிலும் எப்போதும் ஒரு வர்க்கச்
சள்ளுவாதம் இருப்பதையும், அதன் இயக்க முறையையும்,
பிரிட்டில் சாம்ராஜ்யத்தின் பிரிக்கம்தற் கொடுமராவன
கொண்டவையும் அதில் அவர் வரஸா பூர்வமாக விளக்கியமை
மனங்களாளத்தக்கது, காநிபதியை ஜனநாயக வெட்டுக்கண்டு
வெளியிடுகளைப் பொறுக்கி ஜனநாயக குத்திரும் பற்றிய விசேஷ
கட்டுவே எழுதும் தமிழ்ப் பொற்பாளர்கள், இந்திய குத்திருப்
போற்பட் வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் ஓரிட்டுப் பார்க்கின்
இயக்கவியல் தந்துவாம் அதன் வர்க்க நிலைப்பாட்டில் புரிந்த
மகத்தான சாதனங்களை அவதாங்கிக்கலாம். (தொடரும்)
காந்தி இறநில், கட்டுவையிலியில் பொறுவதும் கட்டுவையில் பிற்
பகுபியிலும் இடம்பெற்ற வறுவக்குக்காக வருந்துவிடுமாம் ஆ-ஆ-

தேர்தல் காற்று?

சென்றுபில்லாமல் தேர்தல் புகை
நெஞ்சை அடைக்குது - மேகக்
கறுப்பில்லாமல் தேர்தல் மழை
கண்ணண நிறைக்குது!

சென்றுபில்லாமல் தேர்தல் கால்கள்
விவந்து நடக்குது! - மக்கள்
இருக்கும் விசயம் இப்போதுதான்
வெற்கும் புரியுது!

செத்துக்கிடந்த உணர்வு எவ்வாற்
செட்டை அடிக்குது - என்றோ
யட்டுப்போன மனங்களைவ்வாய்
பூத்துக் களிக்குது!

மனித உரிமை தேர்தல் நாளில்
மதுவாய் மாறுது - அநில்
இனிமை கண்டு கைகளைவ்வாற்
எதையோ கீறுது!

பாதை, பாலம், வேலை என்று
புழுகு பேசுது! - இன்னும்
பாதை யாவும் "செக்கின்" என்ற
பதாதை வீக்கு!

சொந்தப்பட்ட பாசமென்ற
கருதி கேட்குது - தேர்தல்
வந்து ஏழை வாசனையும்
வணக்கம் போடுது!

தென்னை பனை ஆடிடாத
தேர்தல் காற்றிது - இந்த
மண்ணில் வந்து வந்துபோகும்
மாயக் காற்றிது!

இலக்கமிழிருந்து

ஸ்ரீ. குணராஜ்தினம்

மீரா சுப்ரமணியம்

சினிமா சினிமா

அங்கூரம் - மூம் ஒவ்வு

சிந்தூரா - மோழி மூன்று

புதிய தொடக்கம் - பார்வை ஒவ்வு

அதில் தப்பியது தோடைக்கும் எழுதிக்கூரும் பசலையாரி... எமது பக்கவிட்டியாடி பழித்துவி... இன்று ஜளவரி 24. இன்னமும் வாய்ம் வெளிக்கவில்லை. எங்கே கேஸமும் கண்டாலீஸ் - மறையும் குனிந்து... தொடர்ந்த அடைமொழுவில் சேஷிக்கும் முட்டைப்போ... மஹுக்கிறன்... முட்டை கஞ்சுப்பாலோக எது சேஷிக்கன் கிடையாது போததில் எங்கெல்லாம் இனிமலில்லை என்ற மகிழ்ச்சிதான்.

25 வருடங்களுக்கு அவன்போது எதையென்றாலே எழுதிவருகிறேன். 1992ல் மாக்கத்துர் சால்கௌவ் எனும் மகுத்தில் இரு தொகுதியைக் கொண்டு வந்தேன். தமிழ் நாடு கோவையில் எதுது நாலூங்கு விடை தும் பணமும் வழங்கித் தொண்டித்தால்கள் கோவை ச. என். தேவி காமணி ந. வியாக ரின்று மேற்கொள்ளும் தமிழ்ப்பாளி போற்றுற்றுப்பிடு. கோவை அன்ன பூர்ணா ஜேயன் எல் ஸுந்தாவுது மாத்தைய அவன் எழுத்தாளர்களுக்காலே ஒதுக்கிடு செய்திருந்தார். அங்கு சிறம்பார்த்துதன், கல்விந்து கே. ரி. என். திருமதி. சுலும் கிருஷ்ணன், தல்லோவுர் மிஸ்காஷ். ரி. என். முத்து. வகைநூதாசன், மேலவையை பெற்றுப்பாரி. தலைஞ்சோடி ராமல்லையாரி. உத்தமராஜன், கப்பாராஜியம் வரியின், கோவை குமாரி. என். சங்க நாயகையன் என்று பல்வையும் ஏந்திக்கு. அதிலே, இங்கு கியாம். ஜானகிராமன். இந்திய அனாதீப்பனை. தமிழ் மூல்லிம் உறவு. பால்காஸ்... என்று இரண்டு இயங்கங்கள் மூன்று பகல் கஞ்சமக்.... அப்பாரா இல் வைப்பெற்ற இலக்கிய கடமைக்குத் தொண்டால் என்றுப் பால்காஸ் இன்றையத்தை என்றுப் பால்காஸ் என்று பொறுத்தேன்.... என். என். முனிபா ஜெட்டமாணி, வாணிமுச்சேனை இலங்கை

*****

நான்காவது பரிசையை இதுக்கள் பார்த்தேன். நானான பொட்டிப்பக்கான் காலைமுடியின்று என்பதில் மகிழ்ச்சி. வரையில் தோக்குவது இந்தியா - தமிழ்க்கும் பகல்க்கும் அப்புதமானதான். அந்த தமிழ்க்கும் என்று பொட்டிப்பக்கான் என்று பொறுத்தேன்....

இந்தோ பார்த்தசாரி பேள்ளை இந்திய

"கற்பணையைப் பாயக்குவதாக இருந்தால் முழுக்க கற்பணையைத்தான் படமாகச் சேண்டும். இனையில் யதார்த்தத்தை இனையப்பதாக இருந்தால், அது யதார்த்தமான யதார்த்தமாக இருக்கல் கூடாது; கற்பணையில் தோண்றிய யதார்த்தமாகவே இருக்க வேண்டும்."

சுந்திராஜ், ரோஸ் இந்தக் கருத்தை மனதில் கொண்டு - அப்பட்டமான முறையில் கற்பணையில் நோன்றியைத் தர முழுக்க முழுக்க யதார்த்தமாய் என்பதைப் பாயக்கிடியிருக்கிறார், உமா மகாவிஷ்ணவான்.

ஓர் "ஆட் கொண்டு" வழக்குத்து எத்தனை வகையில் கியங்களை ஏற்கக்கூடி ஏதிர் நோக்க வேண்டும் என்பதுதான் பத்தின் மூலம்!

வெறும் மஜூலை வாத்தின் வாக்காடு மன்றத்தில் சமர்ப்பித்தால் யாழும் போதாது; மஜூலை கேட்க்கண்டு பிடித்து

ந்தி மன்றத்துக்குக் கொண்டு வந்தாலே ஒழிய வேறு வழி இல்லை என்பது ஒவ்வொரு பிழேம் மிலும் அடித்தடித்துச் செல்லப்படுவதால் நிஜமான ஆட்கொண்டு மனுவுடன் உள்ள மனிதனுக்கு (யார்ஷவயங்கு) பயம் தோன்றுகிறதோ?

ஆந்திர எல்லைப்பாறக் கிராமங்களில் கெட்டது எது நடந்தாலும் அரசுகள் துறைகள் நக்ஸலைட்டுக்கள் மீது புரிபோடுவது நீண்டகால வழக்கம் யாத்த, தாழ்த்தப்பட்ட, ஹரிஜன குடியினங்கள் நக்ஸலைட்டாக்கப்படும் கொடுமை இங்கு காலம்! அப்படி நக்ஸலைட்டாக்கப்படவனின் குடும்பம் சிதைய - எஞ்சிய கைக்குழந்தையுடன் அவன் தலைமறைவாக வேண்டிய கட்டாயம்.

'நக்ஸலைட்டாக்கப்பட்ட ஒழுப்பி தப்பித்துப் போகும் வழியில் மாட்டிக்கொள்ள - கைக்குழந்தை எதிர்பாயாகவிடமாய் சக பிரயாணியான ரேவதியிடம் சேர்கின்றது.

ஆஸாம், அனுஷ்டானம் பார்க்கின்ற மரபியாளோட மாட்டுப் பொன்னையான ரேவதி கைக்குழந்தையால் புருஷனை இழப்பதும், காணாமல் போன ஒழுப்பியைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதும்தான் காதா!

கிளைகள் எதுவும் முனையாத, இணையாத, வளைவு, நெளிவற்று தேர்ணோட்டில் நகர்களிற் கிளிமா! சந்தி குறைந்த சினிமா வகைத்தில் பலம் இல்லை. இஶையில் பலம் இல்லை. பாடல்களில் பலம் இல்லை. மென்னமையான கதாயாத்திரும் தினைக்கதையும் தான் அகாயலம்!

இப்போதுல்லாம் 'சென்டுமெண்ட்டாக காட்சிகளை அணுமத்தால்' படம் பிசிக்கிட்டு ஒடும் என்பது தென்மாறிலுங்கவில் உள்ள தயாரிப்பாளர்களின், இயக்குவர்களின் அசைக்க முடியாத 'சென்டுமெண்ட்'. (இதனால் பல படங்கள் திட்டார விட்டே பிசிக்கிட்டு ஓடிடது வேறு விசயம்)

ஓய்வியின் கற்கிணி மனைவியன மாதுரியை ஜம்பது தடவை மண்டி போடவைப்பதுவும் அவன் குந்தி எழுப்புகின்றபோது உண்டாகின்ற உணர்ச்சிக் கொந்தவிப்பும் இடியத்துடிப்பும் வேகமும்... (மனிதத்தைச் சந்தேகிக்க வைக்கின்ற இந்த சென்டுமெண்ட் வேண்டாம்பா சாமி!) விதைவாக்கு தாலி கூடி, மந்தர் பூசிதிலுவிலும் பார்க்க - இது எத்தனை வகையில் உணர்ச்சிகளை பாதிக்கும் என்பது உமாகேஷ்வராவ் நான்காக தெரிந்து வைத்திருந்தாலும் அவருடைய வக்கிரமனாம் அப்பட்டமாய் யதார்த்தமான யதார்த்தமாகவே படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

முழுமையான தெலுங்கு சினிமாக்கும் அங்கரத்திற்கும் ஆறு வித்தியாசம் கண்டுபிடிக்கும் போட்டி வைத்தால் தோற்றுத்தான் போகவேண்டும். அங்குள்ள இயக்குனர்களுக்கு இரண்டே இரண்டு வகையான வில்லங்களைத்தான் அடித்து நொறுக்க முடியும். ஒன்று அரசியல்வாதி; மற்றயது காவல்துறை. அங்கூரத்தின் வில்லங்க காவல்துறை!

சிரிக்காத, குண்ட்க்கா மண்ட்க்கா வசனம் பேசாத, (வெத்து) பேட்டுக்கணை கட்டுத் தீர்க்காது அவ்வளியைது 'சிவில்' உடையில் வந்து போனாலும் 'போம்ப பெரிய வில்லனுயுக்பா' இந்த பொளிஸ் காரணுவ... என்பது போன்ற என்னைம் வந்து போகிறது...

'ஒத்த பொளிஸ்காரன் பண்ண தமிழ்க்கு' மாநிலம் முழுவதும் உள்ள பொளிஸ்காரன்கள் எல்லாம் ஏன் சேரும் போகின்றான் என்பதுநான் விளங்கவில்லை. (துறை சாந்த விகலாகமோ என்னமே?)

ஓரே ஒரு பொளிஸ்காரன் என்றாலும் ஒத்துழைக்காமல் பொளிலாம் மனுக்கப்பட்டவைன 'கோய்'டுக்கு கொண்டுவர முடியாது என்பதில் இயக்குனருக்கு பல வழிமானங் ஒரு நம்பிக்கை இருந்திருக்கிறது. அதற்காக பொளிஸ்காரனின் பின்னை முகம்மாறாத மகனை, பெற்றீரால் ஊற்றி, கல்லூரி மாணவனால் வரிக்கவைத்து, பொளிஸ்காரனை திருந்த வைப்பது ரொங்கும்தான் கொடுமை! அதைவிடக் கொடுமை என்னவென்றால், பொளிலாம் மறைக்கப்பட்ட ஒழுப்பி நிமின்றும் கொண்டுவரப்பட்டதும், இரண்டு வைத்ததை முக்கிடக்கிப் பேசிவிட்டு செத்துப்போவது.

அரசு சர்பான் துறை ஒன்றை விரைக்கின்ற (கெட்டதை மட்டும்) படங்களை அலுமதிக்கும் தணிக்கைக் குழுவையும் பாராட்டுதல் வேண்டும். அது என்னமோ படுமோசமான சினிமா ரசிகன் உள்ள ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் இப்படிக்கூட மடம் தயாரிக்கப்படுவதும் - அது பிசிக்கிட்டு ஒடுவதும் பொய்த்தான் ஆச்சரியம்!

மானிட இருப்பொன்றில்....

நன்றாகவே

குறுகிப் போனதாய்

எனது மக்களும் நானும்.

வோட்டுக்கள்

குட்டுக்களைப் போலவாய்

அடிக்கடி.

பெண்களைவல்லாம்

வெளிச் சீடுகள் போலவும்
பால்விதி போலவும்.

'பெடு' வருமென்பதைப்போல
பைத்தியத்திற்கான
தினசரி அச்சம்.

காது ஓட்டநடையையும்

குங்கும அனடயாளத்தையும்
ஆண்களும் பெண்களும்
அழிக்கத் தேடுவதாயும்
அவசரமும்
அதட்டலும்.

அப்படி இருக்கப்பயம்.

ஏன்

அப்படிப் பிறக்கவே பயம்.
கெட்ட கண்களுக்கு
அதுமட்டும் வெளிச்சம்
போதாமல்

சில

காக்கை வன்னியர்களும்

அக்குறுணை

இலங்கையிலிருந்து

அவதாரமாகிய....

பந்தம் பிழிப்பதூற்கென்றே
கைகளை
வளர்த்தவர்கள் போல....

இனியும்

மக்களை விலக்கி
விட்டதான்
ஓய்ந்தம் ஒன்றில்
கைநாட்டிட்டு
காவு கொடுத்தி....

அனமதிக் காதில்

கடுக்கன் தொங்கவிட்டு
குதுருகலிக்க முதல்

அவனை

இறுப்பிலிருந்து
தடுப்பதற்காயும்
வாழ்வதற்காயும்
இன்னொன்றுக்காயும்....

வரவேண்டும்

என்பதாய்
கூவுக்கள்
தொண்ணடையை
கொஞ்சம்
அகல மாக்கி
எதிரி பயப்படும் படியாக....

பெண்களுக்கு அழிகாரம்!

‘பெண்களுக்கு அழகு, இனிமை, மொன்னம் யாஹும் இருந்து என்ன பயன்? பெண்கள் சமது சமூகத்தில் பெரும்பங்குமையினர்-அழியும் உரிமைகள் பல இழுத்திருக்கின்றனர். அதையால் பெண்கள் அதிகாரம் பெற வேண்டும்’ என்று பெண்தினை அதிகாரம் பற்றி தீவிர பிரச்சாரம் செய்துவருவதும், தனையில் ஒருவர்.

31 பயதுள்ள நிலையி, சான் பிரான்சிஸ் கோவில் பிறந்தவர். Oxford மட்டுத்தான். ஒரு பெண் விவியல் சிற்றனவாதியாகத் தன்னைச் சூறாக கொள்ளும் இவர். தனது இருபத்தெட்டாவது வயதில் THE BEAUTY MYTH என்ற புத்தகத்தை எழுதிப் பிரபலமானவர். அதன் பின்னர் பல்கலைக் கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் பொன்னியைப் பற்றி தீவிர பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டார். இப்போது FIRE FOR FIRE என்ற புத்தகத்தை எழுதியிருக்கின்றார்.

பொன்னியைக்கவுதிகள் என்றால் கால்களில் முடியுள்ளத்தெங்களாகவும், ஆண்களை வெறுப்பவுக்காராகவும், கருத்துடையை ஆதரிப்பவுக்காராகவும், குடும்ப வாழக் கூடையை நிராகிப்பவர்களாகவும். குழந்தைகளைப் பொறுத்துப் பாதுகாப்பு மறுப்பவர்களாகவும், இடுதுஶாரிகாகவும் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை இவர்களுக்கும் பதிலாக பொன்னைகளை இறுப்பதற்கிட்டு இவர்களின்படைவின்றார். ஆளாவ் ஆற்றல் களியும் என்னிக்கைசெய்யும் மேலோங்கி நிற்கும் பெண்கள், அளியில் நிதியாக அதிகாரத்தைப் பெறுவேண்டும் என்றும், மறுக்கப்பட்டு வரும் உரிமைகளைப் பொய்யவேண்டும் என்றும் வளிப்புறுத்தி வரும் NAOMI WOLF பெண்னியை வாழிக்கூடும் விற்கியசமவைகள்வை?

- மந்தாவான்

இளைய அப்புல்லவும் 27. 10. 93

வணக்கம்

விடுதலை முன்னால் ஒரு பெரியபலஸ் மாஸ்.
காய்த்துத் தொங்குகிறது. பெரிய பெரிய
பலஸ் காய்களுக்குப் பக்கத்தில் சிறிய சிறிய
சின்னக்காய்கள். அம்மாக்களும் பின்னைகளும் போல்.
அந்தக் கிளையின் பிரிவில் ஒரு குஞ்சிக்கூடு.
தாய்க்குருவி எங்கே பெல்லாமோ அவைந் து
கொன்றுவரும் புழுக்களுக்கும் பூச்சிகளுக்கும்
காத்திருக்கும் குருவிக் குஞ்சவின் மெல்லிய
கீச்சல்கள் மகேஸ்வரினை எழுப்பதற்கு.

மகேஸ்வரி, மார்க்கெட்டுத்து மாக்கறி கொண்டு
செல்லும் ஏழைப் பெண்களின் உரத்த குங்கில்
எப்போதோ நிதினைப்பிரிவந்து ஏழுப்பின்டான்.

உட்டின் உட்காந்து, கம்பி கோட்டை
இன் நைலந் திறந்து வைத்து, இந்தப்
ஸஹாரத்தைப்பார்க்க இப்பொதுதான் தன் உடம்பை
ஏழுப்பி கொண்டான். அவன் அழுகின் அவன்
சூழ்ந்தை அழகான பெண் தழுந்தை இன்னும்
பொய் வைக்கவில்லை.

அவன் கணவனுக்கு ஏதாவது மொற்றி
பொய் வைக்க ஆரை. ஆனால் அவைக்குத் தன்
தாயின் பெயர் விவைவை வைக்க ஆரை.
‘வெயலர்’ அவன் கணவன் அந்தப் பெயரை
ஒன்றினால் தாம் சொல்லப் பார்த்தான்.

‘கேட்க விகிக்கறா?’ என்று தன்னைத்
தானே பரிட்டித்துப் பார்க்க, ஒன்றியான்றி தாம்
மூலமலிப் பார்த்தான். பொய் வைய்யானதை சூழ்ந்தை
பிறந்து முற்பதை நான் முடிவு செய்வதாக
இருவரும் உறுதி செய்து கொண்டார்கள்.

தழுந்தை தன் பிச்சுக்கையை உயர்த்தி
முறுக்கிப் பிடித்துத் தன் கால்களை புதைத்துக்
கொண்டது. பால் கேட்கப் போகிறார்.
மகேஸ்வரியின் முனைகள் பால் காற்று கணத்து
வேதனைப் படுத்துகிறது.

இந்தமாதிரி வேதனைகளை அவன்
எதிர்ப்பக்கக்கூடும் என்பதை யாரும் அவைக்குச்
சொல்லவில்லை. அவைக்கு அம்மா இல்லை.
அவன் பிறந்து அடுத்த மாதமே அவன் தாய்
விவைவர் இறந்துவிட்டார். மூன்று ஆண்
மக்களுக்குப் பின் ஒரு பெண்பின்னையைப் பெற்ற
நந்தோசத்தை அவன் நீண்ட நாள் நந்தோசிக்க
முதலே இறந்துவிட்டான்.

மகேஸ்வரி பஞ்சய நினைவுகளுக்கு
தெழுங்கைப் புரிகொடுக்காமல் எழுப்பி யாத்தும்
பக்கம் பொறிந்தான்.

யாத்தும் முட்டியிருக்கிறது. அவனின்

ராஜேஸ்வரி பாலகப்ரமணியம்

மைத் துணிமார் மூவர். அதில் ஒருத்தி உள்ளோரிடுக்கலாம்.

முதலாவது மைத்துணிக்கு எப்போதும் உடம்பு சரியில்லாமல் இருக்கும்; அவன் மாற்றுமுக்குப் போனால் ஒரு மணித்தியாவத்துக்கு வெளியில் யொராட்டன். அவனுக்கு முய்த்தைந்து வயது, இன்னும் கல்யாணம் ஆகவில்லை.

இரண்டாவது மைத்துணிக்கு முய்த்தி மூன்று வயது, ஆசிரியைக் கீழ்க்கிறார். இன்னும் திருமணம் ஆகவில்லை. பத்து மைல்க்குக்க்பொல் உள்ள ஒரு பாடகாலையில் யடிப்பிக்கிறார். காலை ஆறு மணிக்கெழுமில் வெளிக்கிட்டு பஸ்லாக்குப் போவான். மூன்றாவது மைத்துணி முய்து வயது. ரவுனில் ஒரு கொம்பனில் கையிழிட்ட, கணக்கான் என்று இரண்டு வேலையையும் மனேச்சர் என்ற பெரில் செய்கிறார்.

அந்த வீட்டில் ஒரு ஆண்மகனும் இல்லை. மகேஸ்வரியின் கணவன் துரைராஜா இந்த மூன்று பெண் களுக்கும் தம் பி. தமக்கைகள் இருக்கும்போது அவன் மகேஸ்வரியைச் செய்து கொண்டதை துரைராசாவின் தயால் தாங்க முடியவில்லை என்பதை மகேஸ்வரி எப்போதோ அறிவார்.

மாத்ரமும் திறக்கும் வழியாக இலை. மகேஸ்வரி கிணற்றுட்க்குப் போய்தான்றி எடுத்து முகம் கழுவ போசித்தான். கிணறு வளவின் மூலமலை இருக்கிறது. சரியாக விடியமுதல் கிணற்றுப் பக்கம் தனியாகப் போக அவன் விரும்பவில்லை.

தமிழர் விடுதலைப் போராட்டம், எத்தனையோ குடும்பங்களில் தாங்கொண்ட வறுமையைத் தோற்றுவித்து விட்டது. காக்காவர்கள் நாட்டுவிட்டு ஓட, இவ்வதவர்கள் எத்தயாவது செய்து பிழைக்கும் நிர்ப்பந்தம்.

இயக்கத்தில் சேந்தேர் பலர், சோதோர் பலர், உழைப்புள்ளோர் சிவர், உழைப்பில்லாதோர் பலர் என்று எத்தனையோ பிரிவுகள்.

ஒரு கொஞ்ச நாளைக்கு முதல் அடுத்த ஜூரில் ஒரு மீழவியக் கழுத்தை நெரித்துச் சாக்காட்டிவிட்டு அவன் நடக்கையைத் திருடிவிட்டார்கள். கிழவியின் குழந்தைகள் எல்லோரும் அயல் நாடுகளில் இருக்கிறார்கள்.

இந்தக் குடும்பத்தில் எல்லோரும் பெண்கள். இங்கு வந்தவுடன் மகேகைக்குப் பயாக இருந்தது. அவன் எப்போதும் ஆண் துணையோடு வளர்ந்தவன். இரண்டு தமிழங்கள், மாமார் இருவர், தகப்பன், பாட்டி என்ற பெரிய குடும்பத்தில் வளர்ந்தவர்.

துரைராஜாவைத் திருணம் செய்தபோது அவன் தன் மாபியின் மன்றிலையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வீட்டில் மூன்று பெண்கள் இருக்கும்போது இவன் என்னவென்று கல்யாணம் செய்வான் என்று அவன் கோபத்தில் பேசினார். மகேசின் தகப்பன் படுத்தப் படுக்கையைகிருந்தார். தான் கண்ணே மூடுமதல் தங்களின் கல்யாணச் சட்டங்கைப் பார்க் கவனுக்கு ஆணச்.

“இவன் உழைத்து இந்தப் பெண்களைக் கரை சேர்க்க வேணும்” மாபியின் ஆத்திரம் அவனுக்கு விளங்காததல்.

“உங்கள் மகன்க்கு என்ன சிதனம் எதிர்பார்க்கிறீங்க” மகேசின் தகப்பன் கேட்டார்.

துரைராஜா ஒரு Public Health Officer. அவனுக்கு அவர் தன்னால் முடிந்தவரைக்கும் செய்வதாகச் சொல்லி, அவர் முடியாதவரைக்கும் அவரின் மகன்கள் உதவி செய்தார்கள். தங்கள் தங்கச்சி நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆகையில் தமிழக்கள் இருவரும் ‘தாராமாக’ நடந்து கொண்டார்கள்.

மகேசின் கல்யாணம் நடந்து ஆரமாதத்தில் அவனின் தகப்பன் இறக்க, அதனைத் தொடர்ந்து கொஞ்ச நாளில் சிறிவங்கள் சிங்கள ஆழி போட்ட தெல்தாக்குதலைச் செய்கின் பாட்டியம் ஒரு தமிழும் இறந்து விட்டார்கள். வீடு படுமோசமாகத் தாக்குப்பட்டு விட்டது. அப்போது மகேசில் இரண்டு மாதக் கற்பவதி.

பலாமாதத்தின் தாய்ப்பறவை பறந்து போய்கொண்டிருந்தது. இவனுக்கு முலை தினவெடுத்தது. புற்பசையையிழவில் பூசிக் கொண்டு கிணற்றுப் பக்கம் போனார்.

இன்னும் சரியாக விடியவில் லை. கிணற்றுப் புசி பின்னால் சரியாக அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த பனை வட்டி

அவன் மெல்லமாகப் போனாள். பனைவட்டி அசைந்தது. பயத்தில் அவறியிட்டாள்.

இவர் அலங்க சத்தம் கேட்டு யாரோ கதவைத் திறக்கும் சத்தம். இவள் முகம் கழுவிக் கொள்ளாமல் ஒடுவந்தான். குழந்தை பசியில் வீரிட்டது. வாயைச் சுரட்டி, உதட்டைத் திருப்பி பால் தேடிக்கொண்டிருந்தது. குழந்தை. பச்சைமண். இப்போதுதான் இருபது நாள். அதற்கிணமில் நேர்த்துக்குப் பலம் தேடி சத்தம் போடப் பழுவிட்டது.

நெஞ்க படபடவென அடித்துக்கொண்டது. நா வரண்டது. அவள் குழந்தையை அணைத்துக்கொண்டாள்.

குழந்தை தாயின் உடம்புச் சூட்டில் இதம் கண்டது. அவர்களுக்கு அந்த வீட்டில் ஒரு வேலைக்காரர் பெண் இருக்கிறான்.

அவள் காலையில் எழுமிசிக் குடுதண்ணீர் வைத்து ஆசிரியை மச்சாளுக்குச் சூரிக்க உதவி செய்யவார். ஆசிரியை மச்சாள் குழாய்த் தண்ணீரில் குளிக்க மாட்டான்; அவனுக்குச் சுடுதண்ணீர் போட்டு, அதன்பின் மணேசரர் மச்சாளுக்குச் சுடுதண்ணீர் போட்டுக் கொடுத்துக் கண்டியக ககுமில்லாத் பெரிய மச்சாளுக்குச் சுடுதண்ணீர் போட்டு முடிய மத்தியானம் பத்துமணியிகிடும்.

மகீசின் நிலை அவனுக்கீச பிரதயமாக இருந்தது. தாயில்லை, தகப்பன் இல்லை, தானையை அன்பாக வளர்த்த பாட்டியும் போய்விட்டான். இந்த நிலையில் - இருபத்தி ஒருவயதில் தாயாகித் தான் எனிர் நோக்கும் துறப்புகளை அவள் வார விடுமுறையில் வரும் துரைராஜாவிடம் சொல்லமாட்டார்.

'அம்மா உன்னை அன்பாகப் பார்த்துக் கொள்ளுவா' அப்படித்தான் அவன் சொல்லி அவளையின்கு கூட்டிக் கொண்டு வந்தான்.

"நீங்கள் வேலை செய்து இடத்தில் ஒரு வீடு எடுத்து ஒரு வேலைக்காரியை வைச்சால் வண்ண் அவன் தயக்கத்துடன் கேட்டான்.

"விடுதலைப் பேராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கு என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாது. பேசாம் அம்மாவோட இருந்து கொள்"

அவன் ஆண்பிள்ளை. பெண்கள் மனதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதவன்; அவ்வது தெரிந்துகொண்டு சங்கடப்படத் தெரியாதவன், நோயில்லாதவன்.

பலாமரத்துக் குஞ்சுகள் பசியில் வீரிட்டுக் கொண்டிருந்தது. மகீஸ் குழந்தைக்குப் பால்

கொடுத்து முடியக் குழந்தை நித்திரையிகிட்டது.

கட்டிலோரத்திலிருந்து பலமாறத்தைப் பார்த்தான். பலாமா இவையிடுக்குதலால் குரியன் எடிப் பார்த்தான் தெருவில் ஒரு வண்டி போய்க் கொண்டிருந்ததால் எழுந்த புழுதி குரிய சிரகணத்தில் பல நிறம் காட்டியது.

வேலைக் காரப் பெண் தேங்காய் துருவுவது கேட்டு. மாமி புட்டவித்துப் பார்சல் கட்டி மகள்மருக்குக் கொடுப்பான். கக்மில்லாத மச்சாள் சிலவேளைகளில் சாய்பிடுவாள், சில வேளைகளில் கதவைப் பூட்டிக் கொண்டு இருப்பான். கொஞ்சம் சாமிப் போக்கு என்று மாமி பாரும் கேட்டாற் சொல்வாள். அல்லது பொண் புளைப் புன்னையை அடக்கமாக வீட்டுக்கதானே இருக்க வேணும்" என்றும் சொல்வாள்.

இந்தக் குத்துச் சொல் தனக்குத் தானோ என்று மகீஸ் யோசித்ததுண்டு. மகீஸ் பாடசாலைக்குப் போகும் போதுதான் துரைராஜாவைச் சுந்தித்தான்.

அவன் பதினெட்டு வயதில் A' Level செய்து கொண்டிருந்தான். காலையில் இவள் கடைக்கண்ணும் அவளின் குறும் சிரிப்பும் ஏதிரும் புதிருவாகச் சந்தித்துக் கொள்ளும். அவன் அப்போதுதான் அந்த ஊருக்கு மற்றவாகிப் போயிருந்தான். அவனுக்கு இருபத்தியேழு வயதும் மூன்று முதுகண்ணிட தமக்கைக்கணம்!

புரவாம் என்ன சாமியா கால்தோய்மலாங்கி கடைக்கண்கள் பேசி, கால்கள் படாம் சீலி, உடம்பு பாவம் பிடிக்கப் பிழ்ணர் உன்னை நான், என்னை நீ என்று உள்ளம் சொரிந்து பொழிந்த மொழிகள் புத்தகங்களுக்குன் வைத்துக் கைமாற காதல் தங்காடுக்கு வந்து தொலைத்துவிட்டது.

துரைராஜாவின் தய், மகள் தன் கிட்டுக் குமர் கணை கரையேற றுவான். என்று எனிப்பார்த்திருக்க அவன் தன் வெட்கத்தால் முகம் உய்த்தாத மனைவியுடன் வந்து சேர்ந்தான். அக்காமார் எதிர்பார்க்குற மாப்பிள்ளைகள் இனித்தான் பிறக்க வேணும் அவன் அம்மாளின் முழுமூலப்பார் சகிக்காமல் இப்படி ஒருநாள் பொயிந்து தள்ளிவிட்டான்.

இயக்கத்தால், அல்லது இயக்கத்தில்

இறந்தோர் தொகை என்ன? இவங்கை ராணுவத்தால் அழிந்தோர் தொகை என்ன? இத்தனைக்கும் தாமிகால் கட்டுத் தோர் கேட்கும் விலை என்ன? அவன் தினைறப் போனான்.

“என் இவை தங்களுக்குப் பிடிச்ச ஆணையும் செய்தால் என்ன?” அவன் தாயைக் கேட்டான். வார விடுமுறையில் வரும்போது தயின் முறைப்பாடுகள் அவனாற் தாங்க முடியாதிருந்தது.

“நாங்கள் தனியாகப் போய் இருப்பம்”

அவன் தன் கணவனுக்கு மெல்லமாகச் சொன்னான். அவன் இல்லாத நோட்டில் அவன் படும்பாட்டை அவன் ஒரு நாளும் எடுத்துச் சொல்லியில்லை.

“குழந்தை பிறக்கக்கூடும்” அவன் அவனாகச் சமாதானம் செய்தான். குழந்தை பிறந்தது. இரண்டு கிழமை அவன் நின்றான். நீர் போட்டுக் கொடுத்தான். சிரியான நேரத்தில் சாப்பிடுகிறானா என்று பார்த்துக் கொண்டான்.

அவன் போய்நிட்டான்: வார விடுமுறையில் வருவான். “என் பின்னை பிறந்து மூன்று கிழமையாகிப் போக, இன்னும் யாரும் என்னவும் செய்வினாம்” மாமி நேரே கேட்டான்.

“வேலைக்குப் போற பெண்டுள்ள மாதிரி வேலைக்காரி எல்லாம் செய்து தருவான் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டும்” மயியாயின் புத்திமதி இது.

அதிகாவையில் எழுந்து தானே தன் வேலையை— தன் குழந்தையின் வேலைகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்று திட்டம் செய்து கொண்டான் மகேஸ்வரி. ஆனால் அந்தக் காலை நேரம் தான் அந்த விட்டிறுப் பெண்கள் எல்லாம் மிகவும் பிசியாக இருக்கும் நேரம்.

மகேஸ்வரி இருதயம் இன் னும் படபட வென்று அடித்துக் கொண்டது. ‘காவையில் நன்றாகப் பயந்துவிட்டேன்’ என்று சொல்லிக் கொண்டான்.

கேற் அடிபடும் சக்கம் கேட்டது.

இரண்டாவது ஆசிரியை மச்சாள் பங்கக்குப் போகிறான். ஆசிரியை மகேஸ்வரன் அதிகம் பேச்க வைத்துக் கொன்வதில்லை. அவனைப் பொறுத்தவரையில் மகேஸ் ஒன்றும் தன் நிலையில் வைத்து சமமாகப் பழகும் அந்தல்லில் இல்லை என்ற பாவம் தெரியும்.

தனக்குப் பத்து வயதுக்குமேல் இளையவன் இன்று தயாகி... அந்த நிலை தனக்கில்லையோ என்ற

ஆதங்கம் ‘மனேச்சரின்’ கண்களில் குருரமாகத் தெரியும்.

மாமியார் தான் பெப்போதும் ‘பிளின்’ என்று பிரகா னாப்டிருத்திக் கொள்ளாள். கனாக்குப் போவது, கோழியுக்குப் போவது, வேலைக்காயப் பெண்ணுக்கு உத்தாவ போடுவது என் நூல் வரம் மிக important ஆன விடயங்கள் இருக்கும்.

தழந்தைக்குப் பெய்வைப்பதைப் பற்றி மாமியாருடன் பேச ஆரை. “உனக்கு மகேஸ்வரி, அவனுக்கு துரைராஜா பெயர், இரண்டு யும் சேர்த்து வை” மாமி எடுத்தெற்றது சொன்னாள்.

தான் தன் தாயின் பேணா “சிவமலர் என்று மகஞுக்கு வைப்பதாக மகேஸ் சொன்னாள்.

“மலரோ மானலையோ பெயரில் என்ன இருக்கு, கெளரவமாக வளர்கிறத்தில் எல்லோ இருக்கு” மாமியார் இவையைப் பார்த்து ஒரு மாறியியாகச் சிரித்துக் கொண்டான். மாமியாரைப் பொறுத்தவரையில் காதல் கல்பாணம் செய்வார்கள் கெளரவமாகப் பேசிச் செய்வ வசதியற்றவர்கள்! ஆனால் மகேஸ் கொடுத்த சீநந்தை மாமி வட்டிடக் கும் குட்டிக் கும் கொடுக் கிறாள். இந்தாவும் அவன் காதல் கல்யாணங்களைக் கொளவாக நினைப்பதில்லை.

“பெட்டையாய்ப் பெத்தும் போட்டாய், கெளரவமாக வளர்க்கப்பட்டு” மாமி புத்தி சொன்னாள்.

பெரிய மச்சானுக்கு ஏன் ககமில்லாமல் வந்தது? இவன் ஒரு நாள் தன் கணவனைக் கேட்டான்.

“எனக் குத் தெரியாது. ஆனாலும் அவனுக்கு ஒரு காதல் இருந்தது. அது சரியாக வாதாதால் அவன் இப்படி எங்கில் போய் இருக்கிறான் என்று நான்றுன்.”

இதெல்லாம் பெப்போது நடந்தது என்று தெரியாது. பெரிய மச்சாள், குனியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு இலவேணை சிரியாய். தன் மகஞுக்கு பாரோ குனியால் செய்து விட்டதாக மாமி சொல்லியிருக்கிறான்.

மகேகக்குச் சூனியாம், செய்வினை தெரியாது. பெரிய மச்சாள் கொஞ்சம் வசதியில்லை ஆனால் விரும்பியதாகவும் மாமி மாமா அதை விரும்பாத படியால் அவனுக்கு பாரோ குனியால் செய்துவிட்டதாகவும் வேலைக்காரப் பெட்டை ஒரு நாள் ஏதோ ஒரு கதையிற் சொன்னாள்.

காலையில் ஏற்பட்ட அனிச்சிமகேல்வரிக்குப் போகவில்லை. மத்தியைம் உடம்பு நொந்தது. பின்னேரம் காய்ச்சல் வந்தது.

சரியான காஸ் சுல். அத் தோடு தீட்டும் போகத் தொடங்கிவிட்டது. குழந்தை பிறந்து போகத்தொங்கிய தீட்டு இரண்டு கிழமையுடன் நினி நிறுத்தது. இப்போது சரியாகப் போகத் தொடங்கியது. மாயியானிடம் கொள்ளான் “என்ன புரினால் பிறக்கிறதென்டார் சிம்பிள் விசயமே. இப்படித்தான் எல்லாம் வகுமூ” மாயி எடுத்தெற்றின்து பேசினான். மூன்று நாளாகச் சரியான காய்ச்சல். மின்னைக்குப் பால் வைக்கில்லை. அவன் வாய் விடுமூறத்தில் வந்தபோது குழந்தைக்கும் காய்ச்சல். மகேல் மெனின் துபோயிருந்தார்.

“என்ன உங்க்குக் காய்ச்சல் இருக்கிறபோது மின்னைக்குப் பால் கொடுத்தாயா?” அவன் துடித்துப் போய்க் கேட்டான். அவன் பாயும், இதெல்லாம் தெரியாது.

அன்றியிரு டோக்டரைக் கூப்பிட்டான். மகேக்குக் காய்ச்சல் இருந்தபோது பால் கொடுத்ததால் மின்னைக்கும் காய்ச்சல்!

குழந்தை சோந்துவிட்டது. விடுதலைப் போர்

நடக்கிறது! Hospitalஇல் சரியான மருத்தில்லை. நூயிற்றுக்கிழமை காலை குழந்தை இறந்துவிட்டது. மகேலின் தயப் பிவாஸ்வ அனிச்சு கணவில் குழந்தையைத் தாலூட்டுவது போற் கனவு கண்டான் துவரையும். அவனுக்கு அவனின் மாயியாறைத் தெரியாது; தாயைத் தெரியும்.

“நீங்கள் மகேக்குப் புத்தி சொல்கிப் பயர்த்திருக்கலாமே” அவன் கண்களில் நீர்.

“என் நடாப்பா விண்ணனானாம் சொல்கிறாய், புருஷன் பிடிக்கத் தெரிந்த பொய்ப்புக்குப் புண் பார்க்கத் தெரியாதன்டு எனக்குத் தெரியுமே” தாய் முகத்தைத் தோளில் இடித்துவிட்டு பொய்கிட்டாள். குறளில் குருரும்.

மகேல் கம்பி போட்ட ஜன்னலுக்கப்பால் காய்த்துக் கொஞ்சும் பலமாற்றத்துப் பர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். பார்வையிற் குனியம். தாய்ப்புறவா குஞ்சுக்குப் புழு கொடுக்கிறது. பெயிமக்சன் பாத்ரமில் உட்காஞ்சிருக்கிறுவன். மற்றவர்கள் பார்க்க விரும்பாத குனியம்; அது அவனுடையது. அந்த வீட்டில் ஜந்து பெண்கள். அத்தனையும் குனியம்.

நாந்கநும் இனவெரியே!

தீவி மேத்ரா என்ற இந்தியப் பெண்மனிதான் இதைச் சொன்னார். இவர் இந்தியாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர். புதுதில்லை மல்கலைச் சமக்கிரியில் தத்துவத் துறையில் கலாநிதி பட்டம் பெற்றவர். துத இனத்தைச் சேஷந் போல் கால்நின்மயம் என்பதை இந்தியசிலையை மனத்து, 1973ல் கண்ட வந்து குடிப்போயில்துறைப்பத் துறையில் பிரபுவதை இருக்கும் ஒரு தயிரிப்பார்-இருக்குறவ். இவ்வது முதலாவது தியோக்காரர் SAM AND ME (1991) CANNIBALS தினங்பட்ட விளையில் பாடப்பட்டு, கெளராவு குறிப்பைப் பெற்றது. விளையில் கொள்கிடப்பட்டிருக்கும் இவ்வது இரண்டாவது தினங்பட்டம் CAMILLA. தினங்பட்டத் துறையில் மறிப்பைத் தேடி வைத்துவள் இருக்கு செய்துமானங் ஒரு தினங்பட்டக் கங்கி வென்று. இந்தவையை-னான் தனது சட்டுமுறைப் பயன்படுத்தி இவங்கள் தகுநிறம் - வெண்கள் காயுறுத்திகள் பேசுவதற்காக ஆற்காட்டில் காப்புக்கிறார்.

கன்டவார்க்கு வந்த ஆற்காட்டில் இந்தக் கானவர்க்கு இவைப் பாடப்பட்டினால் இவர் அதிந்துகிறானர். அதனைச் சமாளிக்க வழி தெரியாமல் தாழுமில்லை. இப்போது அதனை அடத்தியம் செய்து மறுவிடிட்டார். இனவெரி கண்டவில் மாட்டுமல்ல, என்ன நாடுகளிலோம் இருக்கின்றது. இந்தியக்கணான நாள்களும் கணேடும் கஞ்சுகுர் சமாளினான இங்க் துலைவிளிக்கான் எனக் கூறுகின்றார். “ஏந்தென்றால் கவனமாம் அதனுடையதைத் தாயைத் துறையில் விளைக்கவே செய்யும்; அது இயல்லே என்பது இவ்வது கருத்து.

திருமணம் பிறப்போனதையற்றது. பெண்கள் மதுகாபாத் தேவைக்கும் ஒருவகை அப்புத் தேவைக்கும்தான் மணம் புடித்திறங்கள். அனால் அது சியங்கால்ல். திருமணம் பலவற்றை விடுப்புக்கணவையும் வாழ்க்கை அனுபவிப்பத் தன்மையைப் பொல்கொண்டது. எனக் கூறும் தீபா மேத்தா, வியாகுத்துச் செய்துகொண்டு, தனது மகனுடன் பேர்ந்து, தினங்பட்டத் துறையில் தீவிரமாக ஈடுப்புகளை.

- மந்தாய்வான்

தாண்டனை

நான் சீடுவேஷம்

நான்

கொட்டப் பாக்கின் நடுக்குதலுள் இருக்கவும்
எனக்கு இப்போது தெரியும்.

வெற்றிவைக்குன் நெடிய நாம்பாகிப் படுக்கவும்.

நான் மலங்கழிப்பதை மறந்து
எவ்வளவோ நாட்கள்!
யாரோ கூகிடோடுப் பிசைந்து
வாய்க்குள் வைக்கும் உணவை
உண்கிறேன்.

நான் நடக்கிறேன்
ஆணால் நான் நடக்கவில்லை.

அவ்வைமயில் ஒருநாள் நான் சுந்தைக்குப் போய்வுந்தேன்
ஆணால், நாவில்லை.

அவ்வைக்கண்டு நான் ஒருநாள்
புன்னைக் கெய்தீன்.
தெருவில் குஹாந்த நாய்க்கு
கல்லை எடுத்து ஏறிந்தேனே நான் அன்று
அது நான் அல்ல.

பூணவ எடுத்து முகர்ந்துவிட்டு
அன்று நான்
தூக்கி ஏறிந்ததைக் கண்டாயா!
அது நான் இல்லை.
ஆனால் உடத்துக்கொண்டு மனமுழப்புச் செய்து
வெளிக்கிட்டுப் போகும்போது
என் பெருச்சொல்லிக் கூப்பிட்டாயே
அது நான் இல்லை.

முருங்கை மரத்தின் காய்களுக்குள்ளும்
நான் கொட்டயைய் இருக்கத் தொடங்கிய பிறகு
என்னை நான் விடுவிலகினேன்.
அன்று நான் இருந்தது
ஓர் அவைவின் பல்லாய்.
அன்று முழுக்க பழங்களைக் கடித்தது
அணிவின் பல்லாய் நான்தான்.

இலங்கையிலிருந்து

- சோலைக்கிலி

மாலனுடன் ஒரு மாலைப்பொழுது

கடந்த டிசம்பர் 27, திங்களன்று மாலை வேளை - மாரிப் பஸிக்குளிரில் ஸூறோன்டோ நகரம் உறைந்து போய் இருந்த சமயம், -30°C குளிரையும் பொருட்படுத்தாமல், எழில் கொஞ்சம் நயகரா நீர்விழுசியைச் சென்று பார்த்துவிட்டு, நான்காவது பரிசாணம் ஆசிரியரது இல்லத்தில் காந்திருந்த நண்பர்களைச் சந்திக்க வேண்டு, இவை கமப் எட்டு மணியளவில் வந்து ரேர்ந்தார்; மாலன். ஆடைமேலானட்டாக அணிந்திருந்த குளிர்க் கவசங்களைக் கழற்றி வைத்துவிட்டு, கதகதப்பாவு உள்ளீட்டு வெய்ப்பத் தில் அவர் தன் ணை ஆகவாசப்படுத்திக் கொண்ட பின்னர், பாஸ்பா அறிமுகம் இடம் பெற்றது. எழுத்தாளர்களை சா வசந்தன், சக்கரமற்றதி ஆகியோடுடன் நண்பர்கள் ரோச் மரியாமின்னை, ராம்நாத், கண்ணன் ஆகியோரும் மாலனுக்கு அறிமுகமாயினர்.

மாலன் தமிழ் நாட்டின் பிரபல சஞ்சிகைகளை சாலி, திசைகள், கணனையாறி, இந்தியா ரூடே (தமிழ்ப் பந்திப்பு) என்பவற்றின் ஆசிரிய பீடங்களில் கடமையாற்றி, இப்போது தினமணியில் அதன் ஆசிரியாகச் சேர்ந்திருக்கிறார். சிறுபத்தினிகைகளான இலக்கியைப் பத்தினிகைகள் மீது ஒரு காலத்தில் மிதந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்த இவர், அவை பாதி வழி யில் தம் இலட்சியங்களின்றும் தோற்றுப் போய்விட்ட காரணத்தால், இடைநிலைப் பத்தினிகைகளின் நேணவைற்றி நீண்ட காலமாகவே வழியுறுத்தி வந்தவர். திசைகள் என்ற இடைநிலைப் பத்தினிகையுடனான இவரது உறவும் இத்தேவையின் பாற்பட்ட ஒன்றே, இந்தியா ரூடே பாரிய தொகையில் மக்களைச் சென்றுவரையுமுடியாது என்பதை உணர்ந்த மாலன், தினமணியினுள் வந்து சோக் கிடைத்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். பாதி நூற்றாண்று விழாவைப்படிடி. இவர் எழுதிய 'ஆயதம்' என்ற சிறுகதையும் 'கல்விக்குக் கீழும் பூக்கள்', 'இறகுகளும் பறைகளும்', 'மாறுநல் வரும்' ஆகிய இவைது சிறுகதைத் தொகுப்புக்களில் இடம் பெற்றுள்ள ஏனைய சிறுகதைகளும் சமூகப் பிரக்ஞை நிரமப்பெற்ற,

மாலன்

கூர்மையன் எழுத்தாற்றல் மிக்க படைப்பாளி என்ற மதிப்பை மாலனுக்குத் தேடிக் கொடுத்த படைப்புக்கள். பாதி முதற்கொண்டு இன்றைய பூமனி வரையிலான சிறந்த தமிழ் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து அன்று என்ற பெயரில் இரு பாகங் களாக வெளியிட்டிருக்கின்றன. பத்தினிகையாளர்கள் ஐணநாயகத்தின் காவலாளர்கள் எனக் கருதும் மாவள், விரிவான சமூக, அரசியல் பார்வை உடையவர். பத்தினிகையாளாகவும் எழுத்தானாகவும் இரு துறைகளிலும் சமான ஆளுமை மிக்கவர். ஈழத் தமிழர் பிரச்சினைகளை நன்கு அறிந்து வைத்திருப்பவர். ஈழத் தமிழர் மீது அக்கறை உள்ளவர்; அநுதாம் உள்ளவர். தமிழ் இலக்கியம் என்று தமிழகத்துக்கு மட்டும் உரிய ஓன்றல்ல் என்ற பார்த்த சிந்தனை உள்ளவர். இதனால் ஈழத் தவர் படைப்புக்களைத் துணிச்சலுடன் தமிழ் நாட்டில் அறிமுகம் செய்து வைத்தவர். ஈழ விடுதலைப் போட்டதும் உச்ச நிலையை அடைந்துள்ள இக் காலகட்டத்தில், காத்திருமான படைப்புக்கள் ஈழப் படைப்பாளிகளிடம் இருந்து தமிழ் இலக்கியத்துக்குக் கிடைக்கும் என எதிர்பார்ப்பவர். குறிப்பாக புலம் பெய்ந்த சமூத் தமிழர் இலக்கியம், நவீன தமிழ்

இலக்கியத்துக்குப் புதிய பரிமாணம் சேர்க்கும் என திடமாக நம்புவார். 'எலக்ட்ரோனிக் லேர்னஸைம்' பற்றிய பத்து மாத கந்தைகளினரி ஒன்றுக்காக அமெரிக்காவில் வந்து தற்பொது தங்கியிருக்கும் மாஸன், புஸ்ம்பேயர்ந்த மூத்தமிழரைச் சந்திக்க வென்று கிறிஸ்டன் மஸ் விடுமுறையில்போது ரொனேஷன் வந்திருந்த தருணத்தில் இச்சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. அவரை வேலை காரணமாக சபா வசந்ததும் ரோசு மியூம்பிள்ளையும் விளைபெற்றுக் கொண்டுள்ளனர், இடம்பெற்ற கலந்துபொய்யானிலிருந்து.....

? நீண்ட காலமாக சமுத்து நவீன இலக்கியத்தினைத் தமிழ் நாட்டுப் படைப்பாளிகளும் பத்திரிகைகளும் பெரிதாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளின்லை. பசீரதனின் இலங்கை விண்யாமும் அவர் வாய்மலர்ந்தருளிச் சென்ற வாசகங்களும் இன்னமும் நினைவில் இருக்கின்றன. என், இன்றைய வண்ணநிலைவன் கூட சமுத்து இலக்கியத்தில் கணம்பெற்று அரசியல் சூடுருவல் விடாதிக்கு, சமுத்தண்டியாக நல்ல காலாயம் சம்பவம் வேண்டும் என்று சொன்னதும் உங்களுக்கு ஞாயகம் இருக்கலாம். இவை இயிடி இருக்க, அண்ணமைக் காலங்களில் சமுத்துப் படைப்புக்களும் படைப்பாளிகளும் தமிழகத் தவரின் கணிப்பினைப் பெறத் துவங்கியுள்ளதை அவதானிக்க முடிரிது.

கடந்த ஆண்டு நடைபெற்றியில் அவஸ்திரேலியா கென்று திரும்பிய இந்தியா பார்த்தசாதி, சமுத்துப் படைப்பாளிகளையும் உள்ளடக்கி மேற்கொள்ள இருக்கும் நூல் வெளியிட்டு முழுகிள் - கடந்த கெப்ஸ்டம்பர் மாதம் கட்டா, வண்டன் வந்து சென்ற கந்தர ராக்ஷஸி சமுத்துப் படைப்புக்கள், சிறுத்திரிகைகள் தொடர்பாக தமிழகத்தினர்க்கு கூறியுள்ள கருத்துக்கள் - கஜாதா போன்ற படைப்பாளிகள் சமுத்துப் படைப்பாளிகளை இன்கண்டு தமிழகப் பத்திரிகைகளில் எழுதி வருதல் - உங்களைப் போன்ற பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் சமுத்துப் படைப்புக்களைத் தமிழகப் பத்திரிகைகளிலும் தொகுப்பு நூல்களிலும் இடம் பெறக் கெட்டு வருதல் போன்ற செயற்பாடுகள் யாவும் சமுத்தமிழரது உணர்வுகளைத் தமிழகத் துப் படைப்பாளிகள், பத்திரிகையாளர்கள் அண்ணமைக்க

காலங்களில் புரிந்து கொண்டுள்ளமைக்கு அடையாளங்களாகச் சொல்லவாம். ஈழத்துப் படைப்பு முழுநிலைக்கு இன்று கிடைத்துக்கூட அங்கீகாரமாகவும் இவற்றைக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு உங்கள் வல்லோரது கவனத்தையும் கரிசனனயையும் சமுத்தமிழரது படைப்புக்கள் இன்று சுர்த்து நிற்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்லுகின்கள்?

* சமுத்துப் படைப்புக்கள் பற்றிய புதியதொரு கணிப்பேடு இன்று தமிழகத்தில் நிலவுகின்றது என்பது உண்மை. இவ்வாறான ஒரு கணிப்பேடு அன்று ஏற்படாமல் போன்றமைக்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்களைச் சொல்லலாம்.

- 1) சமுத்தவர்களுக்கு மொழியைய் புரிந்து கொள்வதில் இருந்து சிரமம்
- 2) தமிழகத்துப் பத்திரிகையாளரும் சரி, படைப்பாளிகளும் சரி, சமுத்தில் நடந்து வந்த அரசியல், சமூக மாற்றங்கள் தொடர்பான சம்பவங்களைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளலாம் இருந்தமையால், சமுத்தவரின் இலக்கியங்களின் உயிர்ப்பை உணர்த் தவறியிருந்தார்கள்.

தமிழகத் தினிருந்த செய்திப் பத்திரிகையாளர்களுக்கு, இலக்கியப் பத்திரிகையாளியர்கள் சமுத்துப் படைப்புக்கு பற்றி ஓரளவுக்குத் தன்னிலையும் தெரிந்து கொண்டுள்ளது என்று தொரணமாக, அன்றைய தீவாம் ஆசிரியர் நா. பார்த்தாறுத் திலங்கைக்குப் போய் வந்துகினால் அங்கிருந்த ஏழூதாளர்கள் பலவுறு அறிமுகம் அவருக்குக் கிடைத்தது. சி. க. செல்வப்பா நன்கு பத்திரிகை, பத்தங்களை ஆர்வத்துடன் படித்துவந்த இலங்கைப் படைப்பாளிகள் பற்றி அறிந்து வைத்திருந்தார். தமிழகத்துப் படைப்பாளிகள் பற்றி சமுத்தவர் அறிந்து வைத்திருந்த அளவுக்கு, சமுத்துப் படைப்பாளிகளையெழுந்திருந்தினர் தெரிந்து வைத்துக்கொள்ள, சமுத்துப் படைப்புக்கள் அன்று அங்கு கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைப்பதில் நாலும் கணிசமான மங்களப்பைச் செய்து வருகிறேன். 1970 களின் நடுப்புகுடியியில் என்றுள்ளுகிறேன் - தொடர்பினிக் ஜிவா தமிழ் நாட்டுக்கு வந்திருந்தபோது, வெகுஜூப் பத்திரிகைகள் வாயிலாக நான் அவரைத் தமிழக மக்களுக்கு

அறிமுகம் செய்து வைத்திருந்தேன். அதனைத் தொடர்ந்து ஸமத்துப் படைப்பாளிகள் பலரது ஆக்கங்களை நான் சம்பந்தப்பட்ட பல பத்திரிகைகளில் பிரகரித்திருக்கிறேன். இவ்வாறு ஸமத்துப் படைப்புக்களை நாம் தமிழ் நாட்டில் அறிமுகம் செய்துவைத்தபோது, “இவர்களது பாளை புரியவில் வலையோ” என்று வாசக்களிடமிருந்து புகார் வந்ததும் உண்மை. யாழ்ப்பாணத்து மொழிந்தடையைப் புரிந்து கொள்வதில் இவர்களுக்குத் திரமம் இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் பயங்படுத்தப்பட்ட கதிரை, விரியாதை, ... தமிழ்நாட்டில் கிடையாது. கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் தமிழையெல்லாம் புரிந்துகொள்வதில் எமக்குள்ளும் ஜிரம் இருந்தது உண்மைதான். ஆனால் அந்தந்தப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்து விளக்கம் கேட்டுப் புரிந்து கொள்ள தமிழ்நாட்டில் வாய்ப்பிருந்தது. தஞ்சாவூரிப் பேச்கத் தமிழில் என்பிழுது என்றால் அது என்பது என்று புரிய வைக்க ஒரு தஞ்சாவூருக்காரன் இருப்பான். இப்படியான உதவிகள் கிடைக்கப் பெறாமல் வோதால், அங்கு யாழ்ப்பாணத் தமிழை விளக்கிப் படிப்பதில் கஷ்டங்கள் இருந்தன. இது சாதானை ஒரு வாசகதுக்கு இருந்த சிரமம். இனி இவக்கியப் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஸமத்து நிகழ்வுகள், மொழிநடை பற்றிய குறைந்தபட்ச பரிசுசயம் இருந்தது என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனாலும் அந்தநாட்களில் படைக்கப்பட்ட ஸமத்துப் படைப்புக்களுக்கும் தமிழ்நாட்டுப் படைப்புக்களுக்கும் பாரிய வேறுபாடு இருக்கவில்லை. இந்தியப் படைப்பாளிகளின் கர்பணனையைப் பலைத்துவத்தையும் ஏற்குறைய பிதிபலிக்கும் படைப்புக்களைக் கிருந்தனவேயென்றி, மாறுபட்ட போக்குவரைய படைப்புக்களை ஸமத்துப் படைப்புக்கள் வரும்பழும் அன்று இருக்கவில்லை.

ஆனால், பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட இனப்பிரச்சினைகளுக்கு விடுதலைப் போர்ட்டங்களும், அவற்றின் விளைவாக இடம் பெற்ற புலம்பொய்வுகளும் ஸமத்துப் படைப்பாளிகளின் எழுத்தைக் கூறுமையையைச் சொல்தன. இக் காலகட்டத்தில் ஸமத்துப் படைப்பாளிகளுக்குக் கிடைத்த அரு பவன் கள் தமிழகப் படைப்பாளிகளுக்குக் கிடைக்காதனவை; முற்றிலும்

மாறுபட்டவை; புதியவை.

இவ்வாறு மாறுபட்ட அரு பவன்களின் வாயிலாக எழுந்த எழுத்துக்கள் கர்மையைந்தது மட்டுமல்லாமல் அவை எண்ணிக்கையிலும் அதிகரித்தபடியே உள்ளன. அவை இலக்குவாகத் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து கிடைக்கின்றன. ஜூரோப்பிய இலக்கிய வரலாற்றில் உலக யுத்தங்களுக்குப் பிற்பட்ட கலங்கள்தான் மிக உண்ணத்தான் இலக்கியங்களைத் தோற்றுவித்தன. அம்மறியன் ஒரு குழந்தை இன்று ஸமத்துப் படைப்பாளிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இவற்றை இன்று அவதானித்துக்கொண்டிருக்கும் தமிழகப் பத்திரிகைகளும் ஸமத்தவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. இவையெல்லாம் சேர்ந்துதான் ஸமத்துப் படைப்புக்கள் தொடர்பாக தமிழகத்து இலக்கியப் பாஸ்பிள் ஏற்பட்டுள்ள புதிய கரிசனையுடன்கூடிய கணிபிடிடுக்கான காரணங்கள் என்று சொல்லலாம்.

? ஸமத்தவரது உணர்வுகளைத் தமிழக மக்களுக்குத் தெரியவிடுத்தும் பணியினை, தமிழக அரசியல்வாங்கள் சர்வை ஒருபொதும் செய்து உதவப் போவதில்லை என்பதைக் கடந்தகை நிகழ்வுகள் பல நிறுவின்றன. தமிழகப் படைப்பாளிகள், பத்திரிகையாளர்களால் மட்டுத்தான் இது சுதநியாகலாம் என்பது என்று கணிப்பு. ஒரு படைப்பாளியும் பத்திரிகை ஆசிரியருமான உணர்கள் பங்களிப்பு இதில் என்னவைக் கிடருக்கும்?

▲ தமிழ்நாட்டுப்படைப்பாளிகளைவி, ஸமத்துப் படைப்பாளிகளின் பங்குதான் இதில் அதிகம் என்பது என்று அபிப்பிராயம். ஸமத்துப் படைப்பாளிகள்தான் இன்றைய குழந்தையைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். விரும்பியோ விரும்பாமலோ இந்திய மீது ஸமத்தவர்களுக்கு ஒருவித கோயாம், கசப்ப ஏற்பட்டுள்ளிட்டது. ஆனால் நான் ஓர் இந்தியன் என்றில்லாமல், சர்வ தேச அரசியல் நிகழ்வுகளில் ஆர்வமுள்ளவன் என்ற முறையில் கூறுவதாயின் - இந்தியாவின் Moral, Military, Monetary, Diplomatic உதவிகள்லாமல் ஸமத்து விடுதலைக் கணவுகள் நன்மைகளுக்கும் கடினம். நன்மைகளுட்டாது என்று

இலாந்து காலைஅடித்துடையுங்கள்!

அவளைத் தூக்கிலிடுங்கள்!

பெண்வென்றால் யேதாவத் இரங்கவேண்டும் - மானிரகன் இரங்கத் தேவையில்லைப் போதும்! ஒரு பெண்ணின் உயிரை வேட நடையாட, கூச்சன்டப்படி வெறியிருக்கவில்லை இறுதி, அத்மாட்ட ஊர்வையும் செய்திருக்கிறார்கள். மங்களதேந்த் தலைவர்த்தக்கா விதிகளில் ஒரு

பெண்ணிலைவாதிக்கு ஏதிரக் - ஒரு பெண் மாலையிலிருக்கு எனிராக் - ஒரு பெண் முற்போக்குவாந்திக்கு எனிராக, பல்வாயிக் கணக்கில் தீவிவைதீகள் தீப்பந்தம் ஏத்திர் சென்றார்கள். கொடும்பாவி கடிடி கொழுந்தினார்கள். அவ்வாறு துவக்கலைத் தீக்கிழையாக்கினார்கள். அவ்வாறு ஏழுத்துச் சுதந்திரத்திற்கு உத்தரவாதம் அவர்க்க முறிச்காத அந்தநாடு அரசு, பாசுவாக்குத் துவாந்து உயிரைப் பாதுகாக்க என்கிழையால் போல்ல் காவலில் அவளை விட்டில் முடிட வைத்திருக்கின்றது.

யங்கதேந்த் பெண்களும் மறுபாட்டி நித்தனைகளைக் கொண்டுவர் தன்மீய நாயின். அதனால்தான் தாது நிவாரிப்பதிருந்த பெண்கள் விழிதலை மற்று எழுதத் துவாந்தார். இன்று தன் பிவுது வயதில் 14 நால்களையும் - பத்திரிகைகளில் ஏற்றும் கலிலத்துக்கள், கட்டிலுக்களையும் எழுதி முடித்தவர். வஜ்ஜி என்ற பெயரில் அவர் எழுதிய ஒரே பக்க குறுநூலை ஆங்கிலத்தின் உச்சத்திற்கே அவளை இன்று இடுத்து சென்றார்தாது. பயர் முதலி அழிப்பின் மிதிபலியிக் கங்கலதேவில் நடந்து முழுந்த இவக்கலைநாத்தில் புவிவாங்கப்பட்ட ஓர் இந்துக் குடும்பம் பற்றிய கதை அது. தடைசெய்யப்படுமுன்னரே ஆம்தாயிரம் பங்கிளன் விற்குமையைன் அக்குறுநாவல்கள் இருப்பது. பெண்கள் ஒருக்குறுறை, பிர்லோக்குத்தாம் போற்றுவற்றைக் கண்டித்து ஏழுதியிருந்தார்.

கொண்களை வெறும் போகப் பொருட்களைக் கடிடும் சுருக அந்திக்கு எனிராக, தொடர்ந்து எழுதிவரும் இவர், இருமுறை திருமணமாகி, இருமுறையும் அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து தன்னை விழுதித்துக் கொண்டுவர். காவலில் வைக்கப்பட்டிருள்ள இந்த நிலையிலோம் என்ற பிள்ளைப் பறுவம் என்ற நாவலை எழுதிக் கொண்டிருக்கின்ற் இந்து நோதாகமங்களிலும் வைக்கிறும் குற்றுவிலூம் கூறப்படும் பாலியல் பாபுபுறியும் தன் அடித்த நாவலில் எழுத் என்னிலிருக்கிறார்.

ஒரு பெண்வை ஆழாதிதியாகக் கொண்ட நடாட்டி ஒரு பெண் எழுத்தாயின் உயிருக்கு, எழுத்துச் சுதந்திரத்துக்கு உத்தரவாதம் இல்லாததாவால், சுவாதேசமன்விபிச் சபை, சுவாதேச எழுத்தான் அமைப்பு P.E.N. என்ன இப்போது இவுருக்காக அந்த தலையில்லைனா.

- மந்தாவாவன்

நான் கூற மாட்டேன். அது கடினம் என்றுதான் கூறுவேன். இந்தியாவை ஒதுக்கி நென்னிசியப் பிராந் தியத் தில் ஓர் அரசியல் மாற்றம் இடம் பெறுவது கடினம். சரியோ தலைநோ சமத்தையும் இந்தியாவையும் இனைந்து வைத்திருந்த பாலம் துாகிஞ்சு வசாக ஏற்றுப் போய்விட்டது. இதற்கு இருதாப்பு மக்களும் காரணமல்ல. தமிழக மக்களைப் பொறுத்தவரை, சமத்தமிழ் மீது இன்னமும் அவர்கள் மனதில் ஒரு வித் சாம் இருக்கின்றது. அரசியல் சதுரங்க விளையாட்டினால் தான் இரு சாராநுக்கும் இடையிலிருந்த அந்தப் பாலம் எரிந்துபிரையக் கூடிகின்றது. திரும்பவாம் அதனால் கட்டி எழுப்புவதற்கு அரசியல் உதவாது என்பதும் முடிவாயிற்று. தமிழ் வினியோடின் அன்னைமக்காவப் போக்குள் சந்தோஷம் தாக்கடியன் அல்ல. இது இருபக்க இராணுவயையும் அறிவையையும் சிந்தனையையும் மழுங்கடித்துவிட்ட ஒரு சாதனம் நாடு சாம் ஓலியம் என்னகூட சினிமா என்ற மாபெரும் சாதனத்தை ஜாருத்து மக்களைச் சென்றையை முடியாதன். எந்தி இருப்பது இலக்கியம் மட்டுந்தான். தமிழக - மாத்து மக்கள் மவங்களில் இன்னமும் ஒருவாஸ்ஸல் மற்றுவை கொண்டிருக்கும் சாம் காய்ந்துபோய்கிடாமல் காப்பாற்றிக்கொண்டும் பொறுப்பு, மாத்து இலக்கியப் பண்டியாளிகளின் கைகளிலேயே இருக்கின்றது. அரசியல் வேறுபாடுகளின் அடிப்பணமில் எழும் விருப்பு வெறுப்புக்களை ஒருப்பும் விட்டுத்தன்னி, சமத்தவர் தமது துவங்கலை மனிதாயிமானப் பிரச்சினையைக் கொல்ல மற்றப்படும்போது, நிச்சயம் அது தமிழக மக்கள் மத்தியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். ஆகக் குறுந்தது அவர்கள் மனதில் இருக்கும் சாம் உல்க்குது போகாமல் காப்பாற்ற உதவும். இதைச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு சமத்து எழுத்தாளரையே பெரிதும் சாரும். இது குறித்து தமிழக எழுத்தாளர்களுக்கும் பங்கு உண்டுதான். ஆமிழும் இவர்கள் சமத்தமிழர் பிரச்சினையைக் கொல்ல எழுதும் போது, அது செயற்கையாக அமையுமாம்; வெறும் பிரச்சாயகம், அமையுமாம் உண்மையின் சுதநிதம் குறைய வாய்ப்புண்டு. ஆகவேதான் இவைபற்றி தமிழக மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு முக்கியமாக சமத்துப் படைப்பாளிகளையே

சார்ந்தது என நான் கருதுகின்றேன்.

இது ஒருபுழுமிருக்க, புலம் பொயந்த ஈழத்தமிழர் வாழ்க்கை, தமிழ் இலக்கியத்துக்கு இன்னொரு புதிய அம்சம். தமிழ் இலக்கியம் இதுவளரக்கும் பொதுவாக ஒரு தளத்தில்தான் கழன்று வந்துள்ளது. மனித உறவுகள், குடும்ப உறவுகள், இந்த காலம், கரண்டல், சாதி போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய தளத்தில் கழன்று வந்துள்ளது. இதையும் நான் டி தமிழ் இலக்கியத்தை வெறு ஒரு தளத்திற்கு எடுத்துப் போகக் கூடிய வாய்ப் புலம்பொய்ந்த ஈழத்தமிழ் படைப்பாளிகளுக்கு இப்போது கிடைத்துள்ளது. இவர்களைப் பொறுத்தவரை மரணம் ஒரு பாஸென்டிலே நிகழ்வாகின்டது. எங்கோ பிற்குது எங்கோ வந்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால் முகமாற்று ஏற்பட்டுள்ளது. இதன்போது புதுப்படு வளிகள், வேதனைகள், காசார முரண்பாடுகள், போராட்டங்கள், பெண்கள் விழிப்புணர்வு, சாதியமையின் புதிய வடிவை என்பன, மிகவும் இருக்கமாகப் பின்னப்பட்ட சமூகத்தினிருந்து கைத்தொழில்மயமான புதிய வாழிடங்களுக்கு வந்த ஈழத்தமிழருக்கு கிடைத்த புதுமது அஙு பவங்கள். இவற்றைப்பொல்லாம் பதிவுசெய்யப்போது இவை தமிழ் இலக்கியத்தைப் புதிய தளத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். சர்வாகிளம் தமிழுக்கு அந்தியமய இருந்தபோதல்லாம் அதைப்பற்றி தமிழில் எழுதுவதற்கான முயற் கிளன் நிறைய நடந்திருக்கின்றன. காசாரித் தமிழுக்கு Alienation என்பது கிடையாது. ஒரு தமிழருக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால் அவன் தனது மனைவி, மக்கள், குடும்பத்தினிருந்து அந்தியமயப்படுப் போய்விடுகிறான் என்பது போய் அப்யதிமிகுந்தும் இவை பற்றித் தமிழ் இலக்கியத்தில் பதிவு செய்வதற்கான முயற்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் உண்மையிலேயே இந்த Alienationாக்கு உள்ளாகும் குழந்தை ஈழத்தமிழர்களுக்கு புதிய வாழிடங்களில் இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. Existentialism த்தின் concepts கருக்கான உண்மை நடைமுறை உதாரணங்களை இவர்களிடத்தே காணலாம். இவற்றைப்பொல்லாம் எழுத ஆர்மிக்கும்போது தமிழ் இலக்கியத்துக்கு புதிய பரிமாணம் கிடைக்கும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், உலகின் பல

பாகங்களிலும் நிகழும் புதுப்படுது சம்பவங்களுக்கு ஈழத் தமிழன் இன்று சாட்சியாக இருந்து வருகின்றன. வண்டனிலோ, ஜேர்மனியிலோ உள்ள Skin Heads இன் இனவெறியை நோடியாகக் காணபவன், அதனை இலக்கியமாகப் பதிவு செய்து வைக்கின்றான். இதனை ஆழமாகப் பார்த்த ஒருவன் தான் செந்த நாட்டில் அலுபவித்த இனவெறிக்கும் இந்தவிதமான இனவெறிக்கும் ஒத்த தன்மை இருப்பதைப் புரிந்து கொள்வான். இவற்றை எழுத்தில் தருகின்ற பொழுது, தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் வாழும் தமிழருக்கு இவை புதிய தகவல்களை வந்து சேர்கின்றன. வெளிநாட்டில் வாழும் தமிழனின் மன உணர்வுகளை, வாழ்க்கைச் சிக்கல் களை, அநு பவங்களைப் பறிவு செய்வேண்டிய பொறுப்பு, முக்கியமாகப் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வரும் படைப்பாளிகளைச் சர்ந்தது என்றே கூறுவேன்.

? ஈழத்துப் பண்டியாளிகளின் பங்குகள் இவை இந்தியப் பத்திரிகைகள், பத்திரிகையாளிகளிடு ஒத்துழைப்பின்றி இவை காட்சியாகுமா?

புதிய பரிமாணங்களைக் கொண்ட ஈழத் தமிழர் படைப்புக்களைத் தமிழகத்தில் பிரகரிக்க வேண்டியது தமிழத்துப் பத்திரிகைகளின் கடமை இதனை உணர்ந்து இப்போது அவை செய்யப்படுவதாகவும் தெரகின்றது. எனக்கு ஈழத்தவர்களின் படைப்புக்களைப் பிரகரிப்பதில் தயக்கம் கிடையாது. ஏற்கனவே பல ஈழத்தவர் ஆக்கங்களை நான் பிரகரித்திருக்கின்றேன். நான் காவியில் இருந்தபோது டொமினிக் ஜீவாவை அறிமுகம் செய்தது மட்டுமல்லாமல், கணையாயியில் இருந்தபோது பல ஈழத்துப் படைப்புக்களைப் பிரகரித்துள்ளேன். பின்னர் இந்தியா ரூடேக்கு வந்த போது செ. போகநாதன், மாத்தளை சோழ போன்றவர்களுடு படைப்புக்களைப் பிரகரித்துகின்றேன். ரோசிரிபர் கா. சிவத்தம்பி, செ. கணேசனிங்கன், சில்லையூர் செல்வராஜன் போன்றவர்களுடு நால்களை விரிவிட்டிருக்கின்றேன். இதேபோல நின்மணிக்கு வந்த பின்னரும் பல இலங்கைப் படைப்புக்களுக்கு இடம் அளித்து வந்திருக்கின்றேன். நான் தொகுத்த சிறுகதைத் தொகுதியில் நூலானின் சிறுகதை ஒன்றும் இடம்பெற்றிருக்கின்றது. தமிழ் இலக்கியம் என்பது தமிழ் நாட்டு இலக்கியம் மட்டுமல்ல'

என்பது என் எண்ணைம். இதனால் சமுத்துப் படைப்புக்குக்கும் நான் எப்போதும் முக்கியத்துவம் அளித்து வருகின்றேன். தனியணக நான் இவற்றை செய்துவந்த குழநிலையைவிட நிறுவன நியாக நின்று செயற்படுகூடியில் இது தொடர்பாகச் சில பிரச்சினைகள் மழக்கும். ஆனாலும் இப்போது உண்ண நிலையில், என்னைப் போல அங்கு பலருக்கும் இந்த மாதிரியான எண்ணை இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். இது ஒரு நல்ல அறிகுறி.

? தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்களும் தமிழகத்தைப் பிறப்பிமாகக் கொள்ளாதவர்களும் காத்திரமான தமிழ் இலக்கியங்களைப் படைத்து, தமிழ் இலக்கியத்துக்கு மூருகட்டிவரும் ஒரு யாரம்பரியத்தைக் காணமுடிகிறது. முத்த பல எழுத்தாளர்கள் முற்றிக்கொண்டு நீவுக்கும்நாபன், சுப்பாநியமையின் போன்றோர் சுறைக்கப் பயன்படும், சமுத்து படைப்பாளிகள் பலரையும் உதாணத்திற்குச் சொல்லவாம். இதற்கு இவர்களுது, இலக்கியம் பற்றிய பார்வையின் அல்லது நேவையின் அடிப்படையில் எழுத்த கிடியாகக்கூட, காணமயிருந்கலாம் என்று நீங்கள் கருதவில்லையா?

* இந்தியா ரூபீயின் ஆண்டுமெர் இந்த மாநிரியன் ஒரு எண்ணைத்தை உண்கள் மனதில் ஏற்படுத்தியிருக்கவாம் என்று நினைக்கின்றேன். ஆனால் தமிழ் நூடிடல் மிக நீண்ட காலமாகவே இப்படியொரு Tradition இருந்து வருகிறது. தமிழ்நாடு தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் மட்டும் வாழும் பிரதேசமல்ல. இங்கு தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் மட்டும் வாழும் பிரதேசமல்ல. இப்புதுமையை தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் மட்டும் வாழும் பிரதேசமல்ல. இப்படியொரு செய்திக்கும் தொடர்கிறது. இது ஒரு புதிய விஷயமல்ல. ஆதிக்க சந்திகள் கருத்துத் தினிப்பைய் பல்வேறு நிக்கினிருந்தும் உடைத்தெறவதற்கு சிறுபத்திரிகைகள் முனியிருந்து கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

1) ஆதிக்க சந்திகள் கருத்துத் தினிப்பைய் பல்வேறு நிக்கினிருந்தும் உடைத்தெறவதற்கு சிறுபத்திரிகைகள் அவசியம். 2) சிறுபத்திரிகைகள் வெவ்வேறு கோட்டாறுகளின் அடிப்படையில் பல்வேறு நிக்கினாக சிறுபத்திரிகைகள் பற்றி என்க நினைக்கின்றார்கள்? 3) இருந்து கருத்துத் தினிப்பைய் அவற்றின் மீது நம்பிக்கையும் நடைமும் கொண்டிருந்த நீங்கள் இவ்விரு கருத்துக்கள் பற்றி என்க நினைக்கின்றார்கள்?

* இந்த இரண்டு கருத்துக்களிலும் அடிப்படையான பிழைகள் உண்டு. ஒரு சமூகத்தில் வெகுழுப் பத்திரிகை, சிறுபத்திரிகை எனப்படும் இரண்டு வகைப் பத்திரிகைகளுக்கும் நேவை இருக்கின்றது. சமூகவியல் அடிப்படையில்

நோக் குவோமாயின் ஒரு சமூகத் துக்குத் தேவையில்வாத எதுவும் நிலவைத்து நிற்க முடியாது. இலக்கியப் பத்திரிகைகள் எனப்படும் சிறுபத்திரிகைகள் தாங்கி வரும் படைப்புக்களை சாதாரண மக்கள் படித்து சிரிசத் துக்கொள்ளுமுடியாது. அவர்களது தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியவை வெகுஜனப் பத்திரிகைகளே. ஆனாலும் இலக்கியப் பத்திரிகைகளுக்கென்றும் சமூகத்தில் ஒரு தேவை இருக்கின்றது. ஒரு புதிய படைப்பின் உருவும், உள்ளடக்கம் சம்ர்ந்த பல்வேறு முயற்சிகளையும் படைப்பாளிகளும் விஸர்ச்கர்களும் பார்வையிட வேண்டும். அவற்றை அவர்கள் முன் ஓய்வு, வைக்க வேண்டிய பணியை சிறுபத்திரிகைகளைத் தாங் நிதிந்தமுடியும். எனவே வெகுஜனப் பத்திரிகைகள், சிறுபத்திரிகைகள் இரண்டுக்கும் தனித்தனியே வெவ்வேறு தீர்க்கமான பணிகள் உண்டு.

மேற்கூறப்பட இரண்டு முறைப்பட்ட கருத்துக்களும் பெரும்பாலும் இலக்கியப் பத்திரிகைகளை விட செய்திப் பத்திரிகைகளுக்குத் தான் பொருந்தும். தமிழில் செய்திப் பத்திரிகைகளுக்கும் இலக்கியப் பத்திரிகைகளுக்கும் மொதுவாக பத்திரிகை என்ற பெயரே வழக்கத்தில் இருப்பது குழப்பம் ஏற்படுத் துகின்றது. ஆய்வில்தில் இவற்றையெல்லாம் Media என்பார்கள். பத்திரிகை என்பது மீடியாவில் ஒரு அம்சம். இலக்கியப் பத்திரிகை முழுக்க முழுக்க ஒரு மீடியா மட்டுமில்லை. மீடியா என்பதற்கான இலக்கணங்களையும் மீறிய லில் தன்மைகள் இலக்கியப் பத்திரிகைகளுக்கு உண்டு. ஆகவே Main Stream Of Media ஆகிக்க சக்கிகளின் கைவசம் சிக்கும்படு இருப்பது என்பது மொதுவாகச் செய்திப் பத்திரிகைகளுக்குத் தான் பொருந்தும்.

இலக்கியத் தரம் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளின் குறிக்கோள் அல்ல. இன்று பாலகுமாரின் எழுத்துக்கு வாலெவ்பு இருக்கிறது எனக்கண்டால், வெகுஜனப் பத்திரிகைகள் அவது படைப்புக்களைப் பிரகரிக்கும். இவ்வாறே நாளை இன்னொருத் தரிசன படைப்புக்களுக்கு மவக இருந்தால் அவரது படைப்புக்கள் வரும் இவர்களது எழுத்து இலக்கியத் தரமாக இருக்கின்றதா இல்லையா என்பது இப் பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு பிரச்சினை அல்ல. அதே வேண்டும் பத்திரிகைகள்

மக்களைச் சென்றைய வேண்டும் என்ற எண்ணை இந்த வெகுஜனப் பத்திரிகைகளுக்கு அறவே கிடையாது என்றும் கூறினிட முடியாது. எழுதுகளின் நடுப் பகுதியில் இதற்கான ஒரு முயற்சியும் நடந்தது. அந்த முயற்சி வெற்றியளித்தது மாதிரியான ஒரு தோற்றும் கொடுத்து, முடினில் தோற்றுப் போனது. ‘அமெரிக்கன் மர்க்கப்பட்டங் ரெக்னிக் மதிரியான’ சில உத்திரங்களைக் கையாண்டார்கள். ஒரு நல்ல யெற் பெற்ற Trade Mark ஒன்றுக்காகவே நுகர்வேர் அதனைக் கொண்ட பண்டங்களைத் தேடி வாங்குவார்கள். எழுதுகளின் நடுப் பகுதிகளில் தமிழ்நாட்டு வெகுஜனப் பத்திரிகைகளுக்குன் புதிய ஆசிரியர்கள் வந்து சேர்ந்த போது, இது யோன்ற தந்திரம் புதுத்தப்பட்டது. சில எழுத்தாளர்களைப் பெரிதாக விளம்பரப் படுத்தி அவர்களது பெயர்களை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார்கள். ஜஹாதா, சிவசங்கரி, இந்துமதி, புஷ்பா தங்கத்துரை என்றவாறன Brand Names என்பதை விட செய்திட வேண்டும் என்பதற்காக, வெண்கள் பெயரில் எழுதும் முறைமையை உண் ஒபண் னினார் கள். பெண்களது பெயரில் ஆண்கள் மறைந்து எழுதுவது முடிவுலாமல். அவர்களது Marital Status வெளிப்படத் தக்கதாக குமரி பிரோஸல்தா, குமாரி புஷ்பா தங்கத்துரை, மின் மாலதி என்றெல்லாம் எழுதும் முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். இது முற்றமுழுதாக ஒரு சந்தைப்படுத்தல் தந்திரம். அதே வேண்டும் தல்ல இலக்கியத் தற்குடுடன் எழுதக்கூடியவர்களும் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு ஜான்கிராம், ஜெயாந்தன், இந்திரா பார்த்தசாரி போன்றவர்கள் அடங்கிய ஒரு நீண்ட பாடியலை கொடுக்கலாம். இவர்களுக்குப் பின்னால் எல்லாம் முன்னர் கூறியது மாதிரியான Brand Names கிடையாது; இலக்கை எதை எழுதினாலும் பிரகரிக்க என்று வெகுஜனப் பத்திரிகைகள் காத்துக்கொடுந்தன. இவ்வாறன காரணங்களால் சிறுபத்திரிகைகளுக்கென்று ஒரு தேவை ஏற்பட்டது. வெகுஜனப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட முடியாத ஆக்கங்களைப் பிரகக்கவென சிறுபத்திரிகைகள் தேவைப்பட்டன. ஆனாலும் என்பதுகளில் இந்தப் பரிசார்த்த

முயற்சியைத் தொடர முடியாக நிலை ஏற்பட்டது. இரண்டு வகைப் பத்திரிகைகளும் தமது இலட்சியங்களிற்குத் தடும் புராண்டன. இக் காலகட்டத்தில் தான் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளும் இலக்கியம் பத்திரிகைகளும் ஒன்றுக்கொன்று முரணான இலட்சியங்களைக் கொண்டவை என்றவாறான தோற்றம் வெளிப்பட்டது. ஆனாலும் இவை இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று Complementary - ஒன்றின் தேவை மற்றதுக்கு இருந்து என்பதைத் தான் காலம் நிறுவியது. அடுத்த காலகட்டத்தில் இல்லிருபத்திரிகைகளும் வெவ்வேறு நிலைகளிற் போய்ப் பரிசார்த்த முயற்சிகளைச் செய்ய முன்வாலின்லை. நல்லநல்ல பரிசார்த்த முயற்சிகள் எல்லாம்

சிறுபத்திரிகைகளில்

மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இப்பொழுதல்லாம் பேசப்படும் இருப்பியல், அமைப்பியல் என்பவெல்லாம் ஒரு சில சிறுபத்திரிகைகளில் மிக சொற்பாகப் பேசப்பட்டனவேன்றி, ஆழமாக அல்லி ஆராய்ப்பவில்லை. அது மட்டுமல்ல, வெகுஜனப் பத்திரிகைகளில் வருவதற்குத் தகுதியான பண்டிக்களை சிறுபத்திரிகைகளும் பிரசரித்தன. அதே போல மாறியும் நடந்தது. விகுடில் வாக்கடிய கதை கணையாழியில் வந்தது. கணையாழியில் வாக்கடிய கதை விகுடியும் வந்தது. ஆனால் உண்மையில் சிறுபத்திரிகைகளுக்கென்று மாறுபட்ட விகுடியாக ஒன்று உண்டு. அவை முழுக்க முழுக்க இலக்கியவாதிகளுக்காக நடத்தப்பட வேண்டியவை. ஒரு படைப்பிள்ளைத்துக்கான பத்திரிகைகளாக மட்டும் அல்லாமல் படைப்பிலக்கியம்

குறித்து

மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய பல விடயங்கள் பற்றிப் போகம் பத்திரிகைகளாகவும் அவை இருந்திருக்கவேண்டும். சிறுபத்திரிகைகளின் நன்மை கிழைகளை - பலம் பலவினங்களை இல்லாவு எமது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று அடிப்படையில் தொந்து சொல்லிக்கொண்டு போகலாம்.

? எழுதுக்கள் மக்களைச் சென்றடைவது பற்றி பேசும்போது, கல்வியும் ஆதித்தானாரும் முன்னர் ஒரு முறை சம்ஹாதித்துக் கொண்ட விடுமிக் குறை எழுதுக்கொடுக்குத்துக்கு வருகிறது. சுதானம்

வாசக்களை மேல்நீருக்கிடிழுக்கெனவை கல்வி மேற்கொண்டதாகச் சொல்லப்பட்ட முயற்சியும், ஆதித்தான் சுதானம் மக்களிடம் பீறிறங்கி வந்து, அவர்களை மேல் நோக்கிக் கூட்டு வர எடுத்த முயற்சியும் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை வெற்றியிட்டதாக நீங்கள் நினைவிகின்றீர்கள்?

* இவ்வகையான முயற்சிகள் இரண்டும் வெற்றியிடக்கில்லை எனக்காறிலிட முடியாது. தமிழ் நாட்டில் இன்றையநிலைமைகள் இதனையே கட்டிக் காட்டுகின்றன. தமிழ்நாட்டு Reader-ship இப்போது கணிசமான அளவு மாறிவிட்டது. அதனால் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளிலும் காத்திமான இலக்கியங்களை இன்று பிரசரிக்க முடிகிறது. ஆனால் அன்றைய நிலைமையோ முற்றிலும் மாறுபட்டது. உதாணமாக அசோகபுரித்திரும் முதன்முதலாகப் புத்தகம் ஒன்றை வெளியிட்ட போது பிரதிகள் அனைத்தையும் அவரோதான் அச்சகத்திலிருந்து எடுத்துக் கொல்லவேண்டியிருந்தது. எனக்கு நல்ல ஞாபகம், அவரது புத்தகம் வெளிவருத்ததைக் கேள்வியிட்டு. அது எனது கையில் கிணக்காததால் நானே அவரிடம் போய். “உங்கள் புத்தகம் எனக்குக் கிணக்கவில்லை. எங்கே கிணக்கும் என்று தெரியவில்லை” என்ற போது, “புத்தகம் எங்கு கிணக்கும்போது அறிய விரும்பினால் வாருங்கள்; நான் காட்டுகிறேன்” என்றுதானும் மாடுக்கு என்னைக் கூட்டிப் போனார். அங்கே கட்டுக்கட்டாக அவரது புத்தகம் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன். மௌனியின் புத்தகத்தை மௌனியால் வெளிக் கொணர முடியவில்லை. அவரது வாசகர்கள்தான் அதனை வெளியிட வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. வைத்தில் வரலுடைய தொழுப்பும் அப்படித்தான் வந்தது. நூனக்கூத்துவின் முதல் தொழுப்பும் அப்படித்தான் வெளிவருத்தது. அந்தத் தொழுப்பின் வெளியிடுவிழா முடிந்து, வெளியிடமாக்கின்றியில் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது சி. க. செல்லப்பா சொன்னார், “பிச்சாமுத்தியின் தொகுப்பு இந்த மாதிரி வாசகர்களால் வெளிவருதிருக்க வேண்டும். அது வாயில்லை. இன்று ஞாபக்கத்தனது தொகுதி வந்திருக்கிறது.” அந்த மாதிரியின் நிலைமை தான் அன்றிருந்து. ஆனால் இன்றோ புதிய ஒரு எழுத்தாலும்கூக்கூட ஒரு வெளியிட்டானார் இலகுவில்

கிடைத்துவிடுகின்றார். எப்படி இந்த மாற்றம் நிகழ்ந்தது? இப்போது வாசகர்கள் நிறையெடுத்துக்கூட தயாராக இருக்கிறார்கள். விலைகள் தமிழ்நாட்டு நிலைமைக்குச் சற்று அதிகமானாலும், புத்தகங்கள் நிறையெடுத்துக்கூட வெளிவருகின்றன. நிறையெடுத்துக்கூடும் நிறையெடுத்துக்கூட வருகின்றன. பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கைகள் டொம்பவும் பெருகியிருக்கின்றது. செய்திப் பத்திரிகைகள் படிக்கும் ஒரு Strong habit தமிழ் நாட்டில் இப்போது வளர்ந்திருக்கின்றது. அதனால் கவுப்பமாக தமிழ் நாட்டு வாசகர்களை எமாற்றினி முடியாது. இந்த மட்டத்திலிருந்து இன்னும் மேலே போகவேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன் தமிழ் நாட்டு வாசகன் இருக்கின்றான். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது கல்கியோ ஆதித்தனாரோ தமது முறைசியில் தோல் விகான்டதாகச் சொல்லமுடியாது. பூரணமாக வெற்றிகளன்டதாகவும் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், இருவரும் ஒரு Mid point இல் சந்தித்திருப்பதாகவே சொல்லவேண்டும்.

? கோவி மணிசேகரனுக்கு சாலித்ய அடுமி பரிசு விடைத்தலை எந்தது ஒரு எழுத்தான் பட்டாஸ்மீ அணி தொண்டிருந்தது. நீங்களும் அதில் ஒரு முக்கிய தளபதி இதுபற்றி நீங்கள் குறிப்பிட போது, பரிசு வழங்கும் அணுமதியும், மதிப்பீடு செய்யும் முறையிலும் உள்ள குறைபாடுகள் காரணமென்று சொன்னதாக ஞாபகம். இதை சற்று விரிவுபடுத்த முடியுமா?

* சாலித்ய அடுமியைப் பொறுத்தவரையில் பரிசுகளுக்கென சில கோடி ரூபாய் கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. இதில் உண்ணமீப் பரிசுக்கூடுக்கப்படும் தொகையோ மிகச் சிறியசதவிலாமூதும். மிகுதித் தொகை என்ன வகையில் பயணப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. பரிசுக் கேட்வுக்கென்று புத்தகங்கள் அனுப்பிவைக்கப்படும். அவற்றைப் பல படித்திலைகளில் தேர்வு செய்து, கடைசியில் மூன்று புத்தகங்களை மூவர் அடங்கிய ஒரு குழுவுக்குச் சமர்ப்பித்து, அந்தக் குழு தேர்ந்தெடுக்கும் ஒரு நாலுக்குப் பரிசு வழங்குகிறார்கள்.

ாலும் கிருஷ்ணன், ஜான்கிளாஸூக்குப் பரிசு விடைத்தொடாது. அவர் வெண்களை அவமானப்படுத்துகின்றார் என்று வன்மையாகக் கண்டித்ததுக்கு

குறைக்கி, கவிட்டியிலிருந்து வெளியேறியிருந்தார். கோவி மணிசேகரன் மட்டும் ஜான்கிளாஸை விடபெண் களை உயர்வாக மதித்து எழுதியிருக்கின்றார் என்பது முதற் கேள்வி. வெண்களை ஒரு போகப் பொருளாகத்தான் இவரும் எழுதியிருக்கின்றார். இம்முறை சாலித்யை அடுமி கமிட்டியில் இருந்த ராஜம் கிருஷ்ணன், கோவி மணிசேகரனை ஒரு Feminist point of view விள் எப்படி ஏற்றுக்கொண்டார் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்கு ஆட்பட்டுத்தான் இந்த பரிசினைத் தீர்மானித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எழுத்தாளர்கள் இப்படியிருக்கி, விமர்சகர்கள் இதுவிடையும் குறித்து எவ்வடியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் - இலக்கியச் சிந்தனை, வருடாவருடம் ஒரு பரிசு கொடுத்து வருகிறது. இரண்டு வருடத்துக்கு முன்னால், தி. க. சி. தான் அந்த ஆண்டிற்குரிய சிறந்த கலையைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார். பண்ணினர்கள் கலைகளைப் படித்து, அவற்றுள் மூன்று கலைகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார். ராஜநாராயணன், வண்ணனிலவன், இரா. முருகன் ஆகிய மூவாருது கலைகளையும் அளிக்கிறந்து தேர்ந்தெடுத்து. இரா. முருகனின் கலைக்கே இறுதியில் பரிசு வழங்கப்பட்டது. அதற்குச் சொன்ன காணம், 'வண்ணனிலவனும் ராஜநாராயணனும் இந்தக் கலைகளை விடி, சிறந்த கலைகளை ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறார்கள்'. ஆனால் அந்த வருடத்துச் சிறந்த கலைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசைப் பெற்ற, அந்தக் கலைதானா இரா. முருகன் இதுவரை காலமும் எழுதிய கலைகளில் சிறந்த கலை என்ற கேள்வி இன்கு எழுகிறது. ஆகவே விமர்சகர்களும் இந்த மாலிரியன் அடியடையில் தான் பரிசுகளைத் தீர்மானிக்கிறார்கள். இதே போல Malamad Bernard எழுதிய In Retirement என்ற ஆங்கிலச் சிறுகலையை, வாஸந்தி 'வயது' என்ற தலைப்பிட்டு எழுதியது தொடர்பாக, கோலாகல ஸ்ரீநிவாசன் குமங்களாவக்கு ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அதைப் போடப் போதாகக் கீர்மானித்திருந்த கோமல் ஸ்வாமிநாதன், கடைசி நேரத்தில் தன் எண்ணத்தைக் கைவிட்டார். ஆகவே எமது எழுத்தாளர்கள், எமது விமர்சகர்கள், எமது பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் சிரியில்லாதபோது இலக்கிய நேர்மை எவ்வாறு ஏற்படும்? கோவி மணிசேகரன்

யாகிக் வாங்கிலீட்டார் என்பதற்காக கூட்டம் கூடு என்றிப்பட்ட தெரிவித்து என்ன யான், அடிப்பணையில் குறைபடிகள் இருக்கும்போது?

க. ந. க. மாதவி என்றொரு கலைஞர் எழுதியிருந்தார். அது பிரெஞ்சு மெழியில் வந்த கலையைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. பின்னாலில் இவருக்கும் சி. க. செல்லப்பாவுக்கும் முரசன்பாடு வந்தபோது, சி. க. செ. இதை எழுத்தில் பதிவெசுப்பதார். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலில் சிட்டியும் சிவபாதகந்தாழும், புதுவைப்பித்தன் கலைகளைத் தழுவல் என்று எழுதினார்கள். க. ந. க. வின் கலைப்பறி இவ்விதமான குற்றச்சாட்டு வந்தபோது, அவர்கள் கண்டுகொண்டதில்லை - பாலி செழுத்தில்லை. நம்பிக்கைக்குரிய இலக்கிய வூலாற்றுசிழியர்களாக இருந்து வாகர்களுக்கு உண்மைச் செய்திகளை இவர்கள் வழங்குகிறார்களா என்ற நந்தேகம் இருந்து எழுற்று. சமுத்திரத்துக்கு சாலுத்திய அகடமி பரிக் கிடைத்த போது, இது இருந்துகீட்டிருக்குக் கிடைத்த பரிக் என்று கலைஞரை எழுதியது. அந்த மாநிரி இலக்கியத்தினை நிர்ணயிக்கும் போது இலக்கியத்துக்கு அப்பாறப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பு, வேண்டியவர் வேண்டாதவர், கண்டப்படும் ஒருவருக்கு உதவி என்ற அம்சங்கள் முன்னிற்கின்றன. கண்சிலீஸ் எல்லாமே ஒரு personal level இல் தான் வந்து முடிகின்றது. இவ்வாலான நிலைமையில் பெய்த ஒரு சரியன படைப்புக்கும் பரிக் கிடைக்க முடியும்? மனவைத்திறம் மற்ற மொழிகளிலும் பரிக் பெற்றவர்கள் உண்மையிலேயே தகுதியனவர்கள். பரிக் நூல்கள் யாவும் எல்லா இந்திய வாசகர்களிடமும் அவை போய்க் கேரும். பரிக் பெற்ற தமிழ் நாவைப் படித்த எனைய மொழியினர் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? தமிழ் எழுத்தாள், வாசகன் என்ற முறையில், எனக்கு இது வேதநை தழும் விஷயம். அந்த வேதநையின் வெள்பாடுதான் இந்த எதிர்ப்பு. இதற்கு சாதிய்த அகாடமியை மட்டும் நான் குறைசொல்ல விரும்பவில்லை. ஜாம் கிருஷ்ணனுக்குப் பதிலாக இன்னொருத்தர் தேர்வுக் குழுவில் இருந்திருந்தால், இது நடந்திருக்காது என்ற நான் சொல்ல மாட்டேன்.

கொவி மணிசேகரனுக்கு இல்லாமல் வேறு பாருக்காவது இப் பரிக் கிடைத்திருந்திருக்கலாம். இலக்கியத்து நிர்ணயிப்பாவர்களுக்கு மத்தியில் ஒரு நேர்மையான நியம அடிப்படை இல்லாதபோது இவ்வாறுதான் நடக்கும். இதனை நிர்ணயிக்கும் அனைப்பு சரியாக இல்லை. இதற்கு ஒரு பரிகாரமாக, இந்தப் பரிக்கு நொகைக்கான ஒதுக்கீட்டினைச் சுற்று அதிகரித்து, அந்த வருத்தத்துக்கான ஒரு சிறந்த படைப்புக்கும், இலக்கியத்திற்குச் சிறந்த பங்களியிப்பு செங்க ஒரு படைப்பாளிக்கும் ஒன்னொரு பரிக் கொடுக்கலாம். குழுவில் உள்ளவர், ஒருவரை கொள்கிக்க நினைப்பார். ஆனால் அந்த வருடம் பரிக்கென அவரிடமிருந்து சிறந்த படைப்பு ஒன்று வெளிவருகிறக்காது. அத்தகைய பிரச்சினைகளைத் தலைக்க இந்த மாற்று வழி உதவும். க. ந. க. வுக்கு சுக்கிவைத் தியதி திற் கென பரிக் கொடுக்கப்பட்டு து. அது அவாது அது சிறந்த படைப்பு அவன்.

நா. பார்த்தசாரதியின் சமுதாயவிதிக்குப் பரிக் கிடைத்தது. ஆனால் அவர் படைத்த மிகக் கிருந்த பேறு படைப்புக்கும் உண்டு. வா. சா. ரா. வின் சிறந்தாதி ஒரு நல்ல படைப்பாதான். ஆனால் அதுவே அவாது பிரச்சு சிறந்த படைப்பால். ஆகவே ஒருவரைக் கொள்கிக்க விரும்பினால் அவாது முழுப் பயக்களிடப்பட பரிக் கொடுக்கலாம். அதே நேரம் அந்த வருத்தது பிரச்சு சிறந்த படைப்பை நேர்மையாகத் தேர்ந்தெடுத்து பரிக் கொடுக்கலாம். இவ்வாலான குறைபடிகளை ஏற்றத்துத்தான் நாங்கள் குறு எழுப்பியிருந்தோம்.

? வெளிநாடுகளில் புலம்பொந்து வழந்து வரும் தமிழ் மக்களினையே அடுத்த தலைமுறையில் தமிழ்மொழி வழக்கொறிந்து போய்விடுமோ என்றொரு அச்சம் நிலவுகின்றது. இதனால் புலம் பெய்த தோர் இலக்கியத்துக்கும் ஆயுள் குறைந்தாகவே இருக்கும் என என்னைத் தோன்றுகிறது. இந்தக் குறுகிய காலத்துள் புலம்பொய்த்தோர் இலக்கியம் காத்திருமாக எதையும் சாதித்துவிட முடியும் என நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்றீர்களா?

ச. இந்தப் பிரச்சினை புலம் பொய்ந்து வாழ்ந்து வரும் எல்லா மொழிக்கங்களுக்கும் இருக்கவே செய்யும். மாத் தமிழ்நாடுப் பொறுத்தவரை

புலவர்பையந்த இலக்கிய சட்டமுறை கொண்ட இன்ம் தலைமுறையினரைப் பார்க்கும்போது, ஆகக் குறைந்தது இன்னுமொரு கால் நூற்றாண்டு காலமாவது. இதன் பங்களிப்பு தமிழ் இலக்கியத்துக்குக் கிணக்கும் என நம்பலாம். சிலவேளை புலம் பையந்தேர் இலக்கியம் என்ற பெரில் இல்லாமல், வேறு ஒரு புதிய பெயந்தே அமைப்பதனும் கவியுஞ்சு இலக்கிய வடிவங்கள் பின்னர் வந்து சோக்கும் என்னைப் பொறுத்தவரை புலம் பையந்தேர் தமிழ் இலக்கியத்தின் மீது நான் பிடிந்த நம்பிக்கை வைத்துக்கூடின்றேன். நவீன தமிழ் இலக்கியம் பற்றி நினைக்கும்போது தனியாட்டு முறையில் எனக்கு ஒருவித மன்றசேந்வு உண்டு. ஆனால் அதில் இருக்கக்கூடிய ஒரே பொறுத்த நம்பிக்கைக் கீழ்க்காண்டு இந்த புலம் பையந்தேர் தமிழ் இலக்கியம் தான். குறைக்கு பொன்பே தோன்றும் வெளிச்சம் போன்று இதனை நான் நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கின்றேன். இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து பெற்று வேண்டிய தீவிரத் தன்மை சுற்று குறைவாகவே இருக்கக் கூண்கின்றேன். நினையும் இலக்கியம் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. ஒரு விஷயம் மனதில் தேவன்றினுடன், அதை எழுதி உடனடியாகப் பிரச்சனம் பண்ணிவிட வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களே தனிகா, அவற்றையிட்டிருக்க கலன் துறையாடி, பட்டைத்திடி.

கூர்மையைப்படுத்தி வெளியிட வேண்டுமென்ற என்னம் இல்லாதிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. ஆனாலும் அதில் ஒரு மாற்றம் விரைவில் ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். வண்டன் தமிழர், அபைக்கக்கூடிய தமிழர், மொறோன்றோ தமிழர் ஆகியேனும்பற்க்கும்பொது எனக்கு ஒரு விஷயம் புலம்படுகிறது. தமிழ் நூட்டிருந்து வண்டன் சென்று வழந்து வரும் தமிழருக்கு ஒரு கோயிலுண்டு. ஒரு தமிழ்ச் சங்கமுண்டு. இந்தச் சங்கம் அரசாங்க உதவிகளுடன் மிகப்பெரிய கட்டடத்தில் இயந்துகின்றது. ஆனால் இதில் ஒரு இலங்கையும் நிர்வாக அங்கத்தவராக இல்லை. பொதுவாக இலங்கைத் தமிழர் அதில் பங்குபற்றுவதும் இல்லை. இச்சங்கத்திலுள்ள தமிழரும் இந்தியாவிலுள்ள தமிழரின் நிலையைப் பிரதிபலிப்பதாகத்தான் காணைப்படுகின்றனர். இவர்கள் மௌது மதம், இசை, நாட்டியம் என்பவற்றில் சுடுகூடு காட்டுகின்றனர்கள். ஆனால் இலங்கைத் தமிழரோ

பொயில், இலக்கியம், பத்திரிகை போன்ற துறைகளில் சுடுகூடு காட்டுகிறார்கள். இரு சாராநுக்கும் Identity தான் பிரதான இலக்கு. இலங்கைத் தமிழரைப் பொறுத்தவை, அவர்கள் தமிழர் என்று தமிழை நிறுவுகின்ற வரைக்கும் தான் அவர்களது போட்டம் நீடித்து நிற்கும். இந்த நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டால் வெளியாடுகளில் இவர்கள் இப்போது காணப்பிக்கும் இந்த ஆரவங்களின் வேகமும் குறையும். தமிழகத்துத் தமிழரோ, தமது அடுத்த சந்தியினர் மேற்கத்திய கலாசாரத்துக்குள் அமிழ்ந்திப் போய்விடாமல், அவர்களை எப்படிக் காப்பாற்றலாமோ அதற்கான எல்லா முயற்சிகளிலும் சுடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருசாராநும் தத்தமது நேவைகளின் அடிப்படையில் தான் செயற்பட்டு வருகின்றார்கள்.

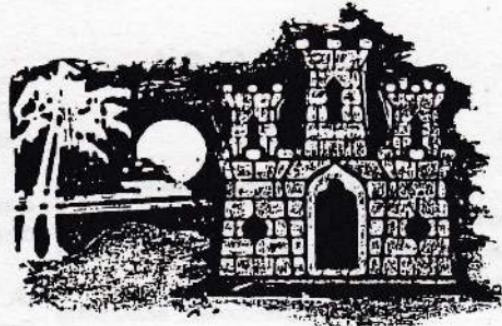
? பொறோன்றோவெளியிருந்து வெளிவரும் செய்திப் பத்திரிகைகள் பார்த்திருப்பீர்கள். இவை உங்களுக்குத் திருப்பி அளிக்கின்றனவே?

ஏ செந்தமான, தமிழுயரை, ஸமநாடு, தயாகம், மஞ்சரி, உலகத்தமிழர், சக்தி எல்லாம் பார்த்தேன். இச் செய்திப் பத்திரிகைகள் ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்குரிய நோக்கங்களை வைத்துத்தான் வெளியிடப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இன்னும் இப்பட்திரிகைகள் இடம்பொண்டியாகவை நிறைய இருக்கின்றன. கண்டாவைப் பற்றிய செய்திகளுக்கு இப் பத்திரிகைகளில் வெருமான முக்கியத்துவம் அளிக் கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இல்லை கமிழும் தமிழ் நாட்டு என்பதைச் சொல்லும் சாதனங்களைத்தான் இவை பெறிதும் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. என்னென் விஷயத்தைக் குறிக்க என் சென்ன் அளவுகள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற Sense of proportion இல்லாமல் செய்திகள் தாப்படுவதாகத் தெரிகிறது. செய்திகள் தாப்படும் நடையிலும் பற்றிய வேண்டும். அது சிறுபிக்கப்பட வேண்டும். சிறுகை, கவிதை எழுதுவதற்கு மட்டுமல்ல செய்தி எழுதப்படுவதற்குக் கூட, ஓர் அமைப்பு அல்லது வடிவம் உண்டு. இங்கு பத்திரிகைகள் நடத்துவதற்கான சகல சுதி வாய்ப்புக்களும் வாய்மைக் கீழ்க்கிண்றனமையால், இவை சரிவர பயண்படுத்தப்பட்டு. இந்த வெளிவரும் தமிழ்ச்

செய்திப் பத்திரிகைகள் சாதிப்பதற்கு நிறையவே உண்டு.

? இழுநியக், நான்காவது பரிமாணத்துக்கும் வாசக்களுக்கும் என்ன சொல்ல விரும்புகிறார்களே கூட தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளை விட... நான்காவது பரிமாணம் போன்ற இலக்கியப் பத்திரிகைகளுக்குத் தமிழைப் புதிய தாத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் பணி ஒன்று உண்டு. ஸழ்த்தவர் தொடர்பாக தமிழ்நாட்டு மக்களை உணர்வுகளை தொடர்த்தும் சமாக்கலே வைத்திருக்கச் செய்யும் கடனையும் அவற்றிற்கு உண்டு. தமிழ்நாட்டு சிறுபத்திரிகைகளுக்கோ இது ஒரு சோதனைக் காலம். தமிழ் நாட்டில் சிறுபத்திரிகைகள் செய்வென்றியதென்பத் தற்பொல் பணிகளை இடைநிலைப் பத்திரிகைகள் இன்று வெற்றிருமாகச் செய்து வருவதால், அங்கு சிறுபத்திரிகைகளின் பங்கு அல்லது தேவை அல்லது முக்கியத்துவம் அருகு வருகின்றது. ஆகவே சிறுபத்திரிகைகளின் உண்ணையான பணிகளை நான் காவது பரிமாணம் போன்ற, வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் பத்திரிகைகள் திறப்பாக ஆற்ற முடியும். நான் பார்த்த பல புலம்பெயர்ந்தோர் சிறுபத்திரிகைகளில் நிறையவே ஆய்வில் மொழி பெயர்ப்புக்கள் வருகின்றன. ஆங்கில மொழியில் பயிற்சியற்ற தமிழ் வாசக்களுக்கு பிறமொழி இலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்வது இதன் நோக்கமாக இருக்கவார். ஆனால் அவற்றைக் குறைப்பது நல்லது. நல்லீமல் என்றால் அது மேற்கு சார்ந்தது' என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்கனவே தமிழ் இலக்கியாக உலகில் நிலவுகின்றது. ஆனால் தமிழுக்கு என்றொரு மரபு இருக்கின்றது. அந்த மரபுக்குன் இருந்தே தமிழ் இலக்கியத்தை நவீன மயப்படுத்தல் வேண்டும் என்பது எனது கருத்து. இவ்வாரன் அம்சங்களைக் கருத்தில் கொண்டு நா. ப. வும் அதனைப்பாத்த புலம்பெயர்ந்தோர் பத்திரிகைகளும் தமிழ்வாசக்களுக்கு நல்ல இலக்கியங்களைத் தரவேண்டும். இப் பத்திரிகைகளுக்கு புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் வாசகர்களும் ஸழ்த்து. தமிழகத்து வாசகர்களும் போதிய ஆதாரவு வழங்குவதற்கும் முன்வர வேண்டும்.

தொகுப்பு - க. நவம்

நுழைவாயில்

நீ, நான் என்று கேள்க்க விழாக்களுக்குக் கூடுகின்ற கூட்டும்போல் - ஒரு கூட்டம் நுழைவாயிலில் முண்டியடிக்க, பாரப்பு இல்லாது தூரத்தில் போவேர்க்களை கண்டு கொள்கிறது மனம். கிட்டப்போய், கைமித்து அழைத்து வந்து, அந்தப்புரத்தில் நடமடவிட்டு பரவசம் அடைகின்றது; அருகு பார்க்கின்றது....! காரணம் தெரியத காரணங்கள் அவர்கள் தாமாகவே அப்பற்பட்டுப் போனபின்னர் மனசு புதர் மண்டி வெறுமையாய்க் கிடக்கிறது - கங்கை கொண்ட சோழபும் மாதிரி....!

கந்தாவிலிருந்து

அந்தப்பறம்

சக்கரவர்த்தியின் அந்தப்புறம்

அந்த தேங்கின் தூண்கள் எல்லாம் ஆட்டம் காணக்குவதுவந்தியால், கையில் கிடைத்தே வோதும் என்று மன்றங்கள் எல்லாம் மறைமுகமாகிக் கொள்ள ஆரம்பித்த காலம் அது...!

முகம் இல்லாத மனிதர்கள்கூட கவசம் என்று விதம்சிதமாய் முகமுடி அனித்து கொண்டார்கள். இருந்த ஒரே ஒரு முகத்தையும் தொலைத்துவிட்டு - என்ன எனக்கே அடையாளம் தெரியாது அன்றது கொண்டிருந்த பொழுதுகளில் - தன்னை முற்றாகவே இறந்துவிட்ட அவன் அறிமுகமானான்.

வீட்டை மாத வாடகைக்கும் தன்னை மணித்தியால் வாடகைக்கும் விடும் - கொழும்பு நகரில் குடியிருந்த, நகரும் காணாலயம் அவன்!

ஆச நினைக்காத்தின் புன்னிப்பாத்தில் சிக்கிக் கொள்ளாததால் இன்னமும் அவன் சமூக அங்கீர்ப்புக்கு உட்பட்ட கொரவுப்பிறை. முன்வழித் தோண்றக்களின் விடாப்பிடியான வாதங்களில் மாட்டிக் கொண்டதற்காக முழுக்க முழுக்க பொய்யகவே போனான்.

பத்தாம் வகுப்பு வாத்தியின் பார்வை சரியாய் இல்லையாம் என்று படிப்பை அத்தோன்றையே மட்டம் போட்டுக் கொண்டாலும். ஆயினும்கூட கெவ்வச் சீமான்கள் எல்லாம் மன்றி போட்டுக் கொண்டார்கள்; சிலியோபத்திராவின் அரசன்மனைக்குப் போன அரசர்கள் மாதிரி...!

“குரூ மனித குணக்கால் நன்னாவில் நடு விதியில் இருக்கினிடப்பட்டவன், நான்.”
சோகத்தை ஒரு நாள் சொல்லியுதான்.

என்? எதற்கு? என்கின்ற ஒற்றைக் கேள்விகளுக்கு இங்குகூட இடமில்லை. ஒருவகை சந்தோஷம் காரணம் அதற்கு!

“இருந்தியல்களுக்கு தேவனிடம் இடம் உண்டால்லவா?”

என் என்னம் அவளால் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டது.

“எதுவாகவும் இல்லாது இருப்பதற்கும் இயக்கமாய் இருப்பதற்கும் வேறுபாடுக்கொடையாது. மனமே ஒன்றாக இருந்தும் மாறுவேயும் பூஜுவது. எல்லையை தொடும் வரையே யணம் என்பது. இன்னும் ஒரு திசையை சமூகம் காட்டுமெனில் என் யணம் இன்னொரு திசை நோக்கித் தொடரும்...”

ஒருவகைக்கேலும் அவன் உண்மையாய் கத்தாய் இருக்கிறான் என்பதை. இருப்பதைக் கடந்துவிட்ட வயதுகளில் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது...

வழக்கையே வசந்தமாக வடிவெடுத்த பின், உதிர்வகையைப் பற்றி யார் அநிகம் அலட்டிக் கொள்ளப் போகின்றார்கள்? (!)

‘உன் வழக்கை முறை முறையோ?’ என்ற என்னம் அழுத் தேவத்திலேயே என்ஜுள் இறந்து போனது.

ஒரு சமயம் உறவுகள் எல்லாம் அவன் விட்டில் வாடிபோட்டுக் குது கனித்துக் கொண்டிருந்தன். ஒருவகையும் பண்தின் - பட்டின் நதிமூலத் தையோ ரிதிமூலத் தையோ அறிய முனைவதாய் இல்லையாம். ஓடிப் போனவளக்கூட காணவில்லையே என்று கைதக்கவும் இல்லையாம் என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டான்.

பாலம் அவன்: சிரிக்க முயற்சி செய்து தோற்றுப் போனான்.

இருப்பதைக் கூட எட்டாத அந்த வயதுகளில் இருப்பதி எட்டு வயதுக்காரியின் கவலையை புரிந்துகொள்ள முடிந்த அளவுக்கு, மனித குணங்களின் இயல்புகளை கொஞ்சமேலும் புரிந்து கொள்ள என்னால் முடியாமல் போனது.

இட ரொன் ஒரு நாள் நிறைவாய் புன்னைக்கத்தான்.

“இடம்பு மாத்திரமே மூலதனமான என் தொழிலுக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டேன்.”

என்? எதற்கு? என்கின்ற ஒற்றைக் கேள்விகளுக்கு இங்குகூட இடமில்லை. ஒருவகை சந்தோஷம் காரணம் அதற்கு!

“இருந்தியல்களுக்கு தேவனிடம் இடம் உண்டால்லவா?”

என் என்னம் அவளால் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டது.

“எதுவாகவும் இல்லாது இருப்பதற்கும் இயக்கமாய் இருப்பதற்கும் வேறுபாடுக்கொடையாது. மனமே ஒன்றாக இருந்தும் மாறுவேயும் பூஜுவது. எல்லையை தொடும் வரையே யணம் என்பது. இன்னும் ஒரு திசையை சமூகம் காட்டுமெனில் என் யணம் இன்னொரு திசை நோக்கித் தொடரும்...”

ஒருவகைக்கேலும் அவன் உண்மையாய் கத்தாய் இருக்கிறான் என்பதை. இருப்பதைக் கடந்துவிட்ட வயதுகளில் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது...

அப்புறம்....

ASIAN SALON

UNISEX HAIR DESIGN

அன்றலர்ந்த புக்களைப்போல்
உங்களை நித்தம் புதுப்பிக்க
எங்களை நாடுங்கள்!

உங்கள் சாதாரண தோற்றத்தையும்
கவர்ச்சிமிக்கதாக்கும் கலை
எங்களுக்குக் கைவந்தது!

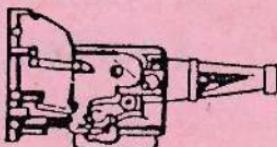
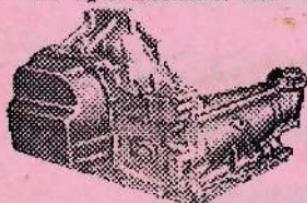
ஏசியன் சலூன்

585 PARLIAMENT STREET
TORONTO, ONTARIO
M4X 1P9
(416) 960 3235

1233 ELLESMORE ROAD
SCARBOROUGH, ONTARIO
M1P 2X8
(416) 757 8002

உங்களுக்குப் பேவென்யவே இடுஇடங்களில்
நாக்கிருக்கின்றோம்

MIKE'S MOTORWAY

TRANSMISSION INC.

சேர்விஸ் ஸ்பெஷல்

தமிழ் மக்களிடையே ஒரே ஒரு ஸ்தாபனம்

TRANSMISSION TUNE UP

Includes Transmission Fluid Change
Brand Adjustments's NEW PAN GASKET
FREE Inspection of Drive Lines
Transmission Mount-Linkages & Cooler Line
Replacing Brand New LUK CLUTCH

அநேகமாக எல்லா
வாகனங்களுக்கும்
\$34.99 + Taxes
\$20.00 சேமியங்கல்

எந்தரக வாகனமாகவிருந்தாலும்
எல்லா வித திருத்த வேலையும்
நன்கு பயிற்சி பெற்ற தொழில்
நுட்பவியலாளர்களினால்

அநேக நிலைம்
முடித்துக் கொடுக்கப்படும்!

இலவச ராண்ஸ்மீடின் பரிசோதனை
இலவச ரேய் பரிசோதனை
ஒருவருட உத்தரவாதம்
ரோகின் (வாகன இழுப்பு) வசதிகள்
மொத்தசியப்பார ஏலுங்கூ!
இது ஒர் அரிய எந்தற்பயம்!

இந்த சலுகை
மே 30, 1994
வரையும்
மட்டுமே!

மேலதிக விபரங்கள் து -

MIKE - மைக்கல் அருள்பு
744-8177 **744-8178**
6588 FINCH AVE WEST,
REXDALE

N	#427	#27	Steeles	#7
			Albion	
		■	Finch	
			Rexdale	
			Hwy 401	
			Westmore	